

Elvis magasinet

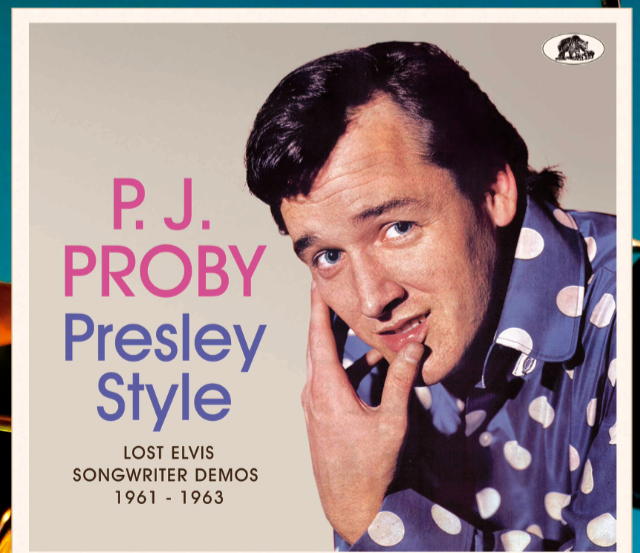

Nr 2 april 2023   Pris: Gratis

Utgivare: Elvis i Norden

Officiell fanklubb godkänd av Graceland/EPE

P.J. Proby Presley Style

Innehåll

Sida 4 – Agent Elvis

Sida 11 – Musikquiz-resultat 2023

Sida 12 – Daisy Jones & The Six

Sida 16 – P.J. Proby - Presley Style

Sida 26 – Vintage Vinyl Countdown del 2

*Sida 38 – Nipper's Corner:
Lejonen på Graceland*

Sida 40 – Elvis - Live In Hollywood?

Sida 44 – På otrampad mark i Västtyskland

Omslag framsida:

P.J. Proby in Blackpool 2022

Foto: P.J. Proby

Omslag baksida:

Soldier Boy

Teckning: Andy Leslie

Vi rekommenderar:

E-tidningen läses bäst genom att använda programmet **Adobe Acrobat Reader DC** vilket är gratis från Adobes hemsida:

<https://get.adobe.com/se/reader/>

I Acrobat Reader kan du välja att visa 1 eller 2 sidor åt gången. Två sidor kan vara bra att välja om man vill se ett helt uppslag där innehållet kanske sträcker sig över båda sidorna.

Givetvis kan även andra pdf-läsare användas. Men om problem uppstår så testas vi med Adobes Acrobat Reader som de flesta använder sig av.

Elvis i Norden

Elvismagasinets redaktion:

Chefredaktör och layout:

Elvis Ahlgren

Medarbetare:

Joe Devine

Micke Englund

Keith Huotari

Sandra Jonsson

Tomas Karlsson

Annika Lindqvist

Andy Leslie

Marcus Lundström

Harald Mjöberg

Yannick Perrussel

Trevor Simpson

Eva Lind Söderling

Kent Wennman

Elisabeth Wigdahl

Stefan Ödman

Kenneth Östlund

Video:

Elvis Ahlgren

Tomas Karlsson

Du når oss på e-postadressen:

elvismagasinet@elvis.ax

Utgivningsmånader:

Februari

April

Juni

Augusti

Oktober

December

Vi jobbar över alla gränser

Hej Elvisvänner!

Våren närmar sig och vi möter den med ännu en härligt nummer av Elvismagasinet!

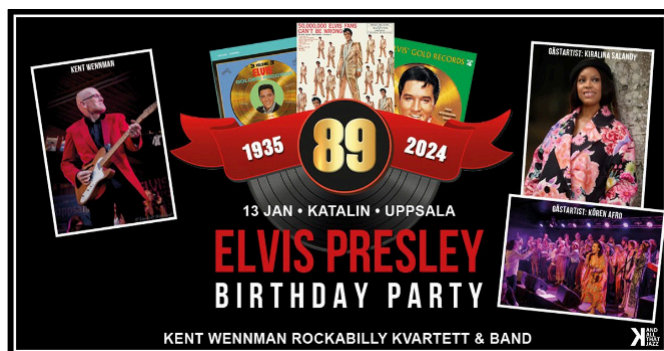
*Två Elvisbröder utanför IKEA i Raisio.
Foto: Elvis Ahlgren*

Jag träffade nyligen **Jani Turunen** från vår broderklubb **OEPFC of Finland** och vi hade en riktigt trevlig pratstund. Vi träffades i Raisio strax utanför Åbo.

Micke Englund med P.J. Proby-plattor

Artiklarna tänker jag inte orda så mycket om den här gången men jag vill ändå puffa lite extra för vår **exklusiva intervjuartikel med P.J. Proby**. Elvismagasinet's **Micke Englund** fick äran att prata med honom inför releasen av det nya albumet med Elvisdemos som kommer ut i dagarna.

Något annat vi är stolta över att kunna berätta är att **Elvis Presley Birthday Party i Uppsala 2024** kommer att betyda att **Elvis i Norden** kommer att synas i ännu högre grad än senast. Vi samarbetar nämligen med **Kent Wennman** och **Kulturhjältarna** runt detta evenemang.

Programmet:

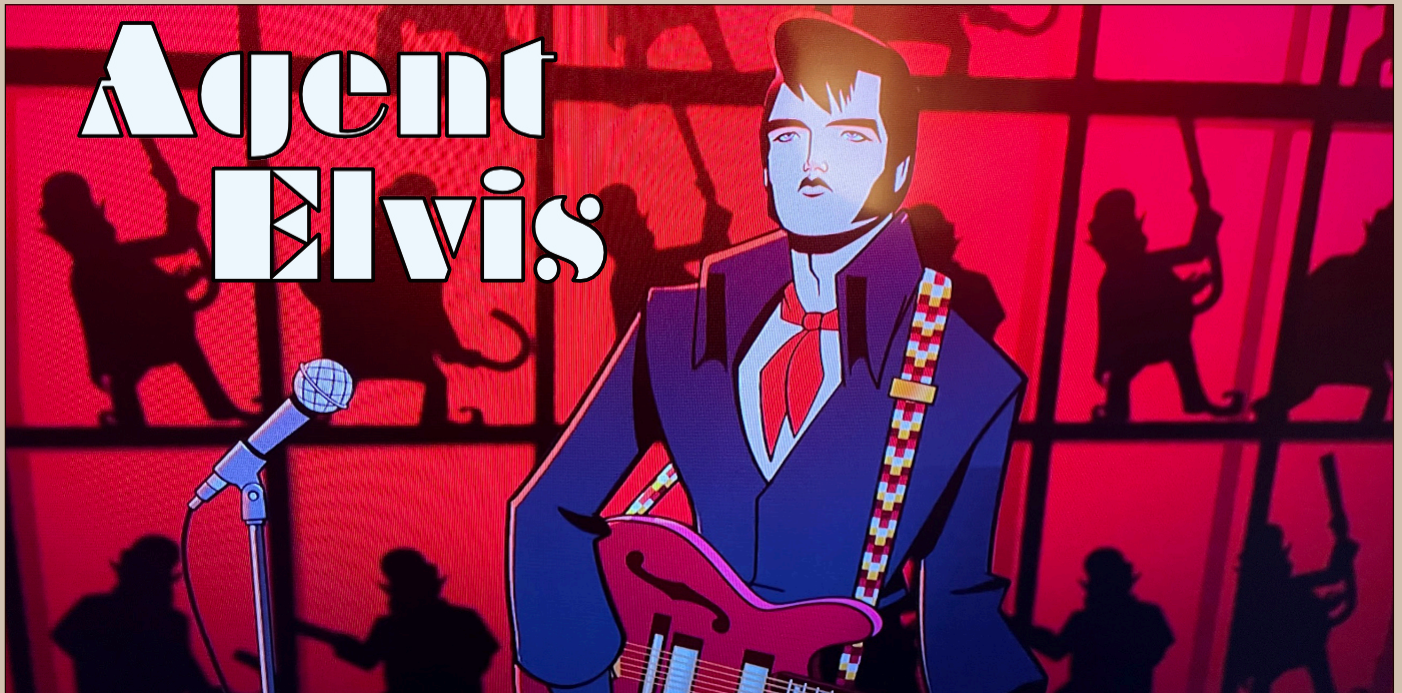
15.00: Samling på "Elvishotellet" med Elvisquiz och swap meet.
17.00: Middag på "Elvishotellet"
18.00: Dörrarna öppnar på Katalin
19.00 Puben: Elvis-Karaoke och lite annat
20.00 Stora scenen: Showtime del 1
21.00 Puben: Elvis-Karaoke
21.30 Stora scenen Showtime del 2
23.00 Puben: Elvis-Karaoke
23.30 - 01.30 After Party på "Elvishotellet".

Arrangör: Kulturhjältarna i samarbete med Elvis i Norden.

Showbiljetter: [Tickster.com](https://www.tickster.com)

Mer info kommer i nästa nummer och på hemsidan www.elvis.ax om rabatterade rumspriser på "Elvishotellet" [Clarion Collection Hotel](https://www.clarioncollectionhotel.com), biljetter till hotellprogrammet mm.

Elvis i '68 Comeback Special i "Agent Elvis" på Netflix.
Foton: Tagna från Netflix avsnitten

Fakta

Skapat av:
[Priscilla Presley](#)
[John Eddie](#)

Medverkande:
[Matthew McConaughey](#)
[Kaitlin Olson](#)
[Johnny Knoxville](#)
[Niecy Nash](#)
[Tom Kenny](#)

Strömmas på:
Netflix

Premiärdatum:
Mar 17, 2023

Producenter:
[Priscilla Presley](#)
[John Eddie](#)
[Mike Arnold](#)
[Matthew McConaughey](#)
[Jamie Salter](#)
[Corey Salter](#)
[Marc Rosen](#)

[Kevin Noel](#)
[Chris Prynosi](#)
[Shannon Prynosi](#)
[Antonio Canobbio](#)
[Ben Kalina](#)

Animerat av **Sony Pictures Animation** (har bland annat gjort Spider Man: Into the Spider-Verse)

Något märkligare än **Agent Elvis** har nog inte skådats sedan 2002:s [Bubba Ho-Tep](#) (en bisarr film där Elvis och John F Kennedy blir kompisar på ett ålderdomshem och räddar de övriga från en egyptisk mumie). Efter att ha sett alla 10 avsnitten av Agent Elvis på Netflix, vet jag inte vad jag ska tro. Det går inte att säga annat än att den är

chockerande och personligen är jag förvånad över att **Priscilla** varit medskapare av denna märkliga serie. Här blandas precis allt, det finns några korn av sanning som '68 **Comeback Specialen**, schimpansen [Scatter](#) som Elvis hade ett tag, "rivalen" [Robert Goulet](#) mm och sedan blandas allt med alla möjliga absurda infall och händelser. Serien är allt annat än politiskt korrekt. Här dyker massmördaren [Charles Manson](#) upp i ett avsnitt, drogförespråkaren [Timothy Leary](#) i en annan, fd presidenten [Richard Nixon](#), [JFK](#) som tydligen lever, filmproducenten och flygplanstillverkaren

Howard Hughes, Sammy Davies, Dean Martin, Bob Hope, Colonel Parker, filmregissörerna George Lucas och Stanley Kubrick med flera.

Rösterna i serien är dock bra, Matthew McConaughey med sin Texas dialekt låter kanske inte som Elvis, men den funkar bra i denna serie och bidrar till den komiska "timingen". Priscilla gör sin egen röst, vilket hon förstår gör bra, hon har ju fortfarande en ungflicksröst. Dialogen är rapp och det bjuds stundtals på några riktigt roliga skämt, dock är språkbruket väldigt vulgärt, så till den milda grad att det kommer till en nivå där det som kanske var menat som roligt bara blir smaklöst. Våldsscener bjuds det dessutom frikostigt på, det är möjligt att dessa typer av animeringar innehåller mycket våld, men

personligen tycker jag bara det blir för mycket.

Själva animeringen är cool i en slags retrostil typ Captain Marvel (seriemagasinet som Elvis läste som barn) och Elvis har på sig sina typiska coola outfits och soundtracket med Elvis låtar är givetvis bra och låtarna passar bra in i handlingen. Geografiskt rör sig handlingen mellan Hollywood, Washington,

Las Vegas, Memphis och Vietnam.

Handlingen går ut på att Elvis efter ett misslyckat mordförsök på honom, blir rekryterad som "special agent" till en hemlig säkerhetsorganisation ledd av den mystiske **The Commander**. Dit hör också den tuffa agenten **CeCe Ryder** (givetvis referens till låten CC Rider), som lustigt nog inte gillar Elvis och hela tiden ger gliringar till Elvis, vilket ger en krydda till serien. Detta med att Elvis ville bli hemlig agent har ju både Priscilla och **Jerry Schilling** uttalat sig om tidigare och även nu inför marknadsföringen av serien. I inledningsscenen ser vi Elvis repetera för '68 Comeback Special och han är frustrerad över jul temat. Lika frustrerad är han över hur samhället har utvecklat

sig och han har tillsammans med sin schimpans Scatter, kompisen **Bobby Ray** och personliga assistenten **Bertie**, på eget bevåg jobbat en tid som brottsbekämpande medborgargardist. En fin scen i början är när

Elvis ringer Priscilla och hon har lilla **Lisa-Marie** i knät. Hela första avsnittet är dedikerat till Lisa-Marie.

Den galne schimpansen **Scatter** har en stor roll i serien, initialt sitter han i Elvis limousin och dricker sprit och har ihop det med två snygga tjejer. Det visar sig att limousinens chaufför avser att kidnappa Elvis och för att distrahera honom

sätter han på musik av sångaren Robert Goulet, vilket är ytterligare en Elvisreferens. Det går ett rykte om att Elvis sköt en TV när just Goulet sjöng, men det verkar mest vara just ett rykte. Efter viss turbulens tar Scatter över ratten och kör rakt in i en reklampelare och Elvis slår ner kidnapparen till tonerna av **Big Boss Man**. De tar honom till förhör, men innan Elvis lyckats få någon info ur kidnapparen, skjuter Scatter honom. De spekulerar om vem som kan vara ute efter Elvis. Bobby Ray föreslår att det kanske kan vara en svartsjuk man, varpå Elvis dråpligt svarar *"Det begränsar inte urvalet!"*.

Dagen efter säger Elvis att det inte blir någon julshow utan istället en 'Rock 'n' Roll show och att **Scotty** och **DJ** är på väg. Då dyker plötsligen tre snygga tjejer upp och försöker slå ner Elvis, men en mystisk agent (CC Ryder) dyker upp och räddar Elvis, men nämner efteråt att han är på en dödslista utan att berätta mer. Bobby Ray blir samtidigt kidnappad och när Elvis till slut hittar Bobby Ray är han tillfångatagen av seriemördaren **Charles Manson** och hans harem. Charles Manson kidnappade Bobby Ray för att få Elvis att följa efter. Manson vill skapa musik ihop med Elvis, som givetvis vägrar. Manson skjuter Elvis som klarar sig

genom att ha en polisbricka från **Shelby County** innanför västen och kulan stannar i polisbrickan. Även här en referens till Elvis fäbless för polisbrickor och han hade just en för Shelby County (vilket är det county Graceland ligger i). Här kommer återigen en kul replik *"om jag ville hänga med ett gäng hippies, skulle jag ta Dennis Hoppers samtal"*.

I ett avsnitt är Elvis på Scenen i Las Vegas med **TCB-band** och delar av **Sweet Inspirations**. Elvis blir oförklarligt hypotiserad att döda mitt i showen och ger sig på stackars **Ronnie Tutt**, som blir svårt misshandlad. Avsnittet tillägnas för övrigt just trummisen Ronnie Tutt. Agenten CC Ryder dyker upp igen och vill att han ska träffa hennes chef, The Commander, men istället hamnar de i ett kärnvapenbestyckat flygplan och möter den galne uppfinnaren **Howard Hughes**. De lyckas fly därifrån genom att Elvis faller ut sin cape som fallskärm och Bobby Ray kommer med ett mindre flygplan och fångar upp dem. Under tiden spelar den galne Scatter bort 300.000 USD på roulett i

Vegas och övertrasserar Elvis konto. Just som de tror att det är lugnt blir de tillfångatagna på nytt och är ombord på planet igen och Howard Hughes har nu gjort om planet så att det är en atombomb som kommer detonera, över Las Vegas, där Priscilla befinner sig. Efter ytterligare slagsmål och tafatta försök av Bobby Ray att desarmera atombomben, tar de sig till marken med hjälp av en riktig fallskärm denna gång och i fonden ser man planet detonera i öknen.

Scenen flyttas nu till inspelningen av **Change of Habit** (för övrigt Elvis sista spelfilm), där Elvis spelar **Dr Carpenter** och pratar med tre nunnor. Filmregissören är arrogant och struntar i

hur filmen blir och alla medarbetare vill egentligen bara se månlandningen och det visar sig att filmregissören själv också bara vill se månlandningen. Elvis känner sig värdelös jämfört med månlandningen och tycker inte att han har gjort något bra och skulle hellre suttit i rymdkapseln. Elvis upptäcker att Scatter köper droger av en lokal dealer vid namn **Flyboy**, Elvis söker upp både Flyboy och hans chef **Big Rod** och efter en serie av slagsmål och explosioner ombord på en båt som transporterar knark, är Elvis tillbaka i inspelningsstudion men lockas in i ett annat inspelningsrum, där han upptäcker att månlandningen är fejk och att **Stanley Kubrick** är regissör

för den uppduktade månlandningen. Elvis får en roll att bli första människan på månen och Elvis ikläds astronautdräkt och man ser nu Elvis "gå på månen".

Elvis får nu träffa chefen, The Commander för den hemliga agentorganisationen som finurligt nog heter **TCB, The Central Bureau**. The Commander förklarar att TCB använder sig av kändisar för att infiltrera och syftet är att skydda USA från olika hot. Elvis får nu olika uppdrag att utföra bland annat att hitta den hemliga akt som avslöjar (ref [Watergateskandalen](#)) president **Richard Nixon** innan Nixon själv får tag på den. Elvis ser till att ta sig till Washington och träffar Nixon och här liknar serien verkligheten lite grann. Han vill ha en honorary badge som special federal agent av Nixon samtidigt som

CeCe smyger sig in och tar den hemliga akten som sedan avslöjar Nixon.

Scenen flyttas igen till [kriget i Vietnam](#) 1971 där Elvis ska uppträda för soldaterna. Ett mystiskt akustiskt vapen som dykt upp tidigare i serien, bla det som hypnotiserade Elvis, återfinns nu i Vietnam. I en motbudande scen åker Elvis och Scatter i en slags militärbåt på en flod, där Scatter skjuter hejdlöst omkring sig. Syftet är att hitta det hemliga vapnet och när de kommer till ett gammalt tempel, tar sig

Elvis in där och hittar det hemliga vapnet som till slut exploderar och Elvis tar sig ut genom [Viet Cong-tunnlar](#). När Elvis sedan till slut ska uppträda, visar det sig att vapnet fortfarande fungerar och gör soldaterna galna samtidigt som Elvis sjunger **Burning Love**.

Drogförespråkaren **Timothy Leary** dyker upp som förrymd TCB agent, han vet för mycket om det hemliga vapnet och dess förmåga till mind control. Han gömmer sig, liksom i verkligheten, hos [Svarta Pantrarna](#) i Algeriet. Efter ett antal knasiga händelser, sprängs vapnet ånyo inne i en val som ätit upp vapnet. Som ni ser går serien verkligen åt alla håll och det är svårt att hänga med i svängarna.

Vapnet fortsätter att gäcka Elvis, som får mystiska flashar så fort han säger "Tupelo". De anländer till Graceland där Elvis och Priscilla tar LSD och blir jättehöga och ser i syne, bland annat dyker **Paul**

desarmera vapnet. Elvis får reda på att det är ett uppdrag man inte kommer levande ifrån och vill då försöka rädda Scatter och har givetvis på nolltid gjort om Lisa-Marie flygplanet till en rymdraket och följer efter och kan till slut rädda Scatter. Till tonerna av **Also Sprach Zarathustra**, offerar Elvis sedan sig själv genom att vara den värmesköld som raketens behövs för att kunna landa. Ja så slutar denna märkliga serie. Det går verkligen inte att sätta något betyg, den är alldeles för skruvad.

Länkar:

[Agent Elvis \(TV Series 2023–\) - IMDb](#)

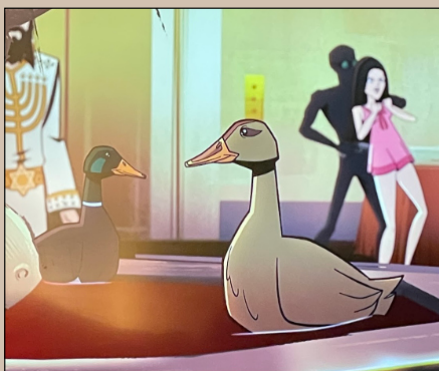
[Official Trailer Season 1](#)

[Priscilla and Producers on the Making of Agent Elvis | Netflix - YouTube](#)

[Agent Elvis - Rotten Tomatoes](#)

[Priscilla Agent Elvis scene pack - YouTube](#)

McCartney upp i synerna. Hemliga fientliga agenter anfaller Graceland och Priscilla blir kidnappad och jakten går till **Peabody Hotel**, där Scatter gör slut på alla agenter, bland annat en där han smashar agentens huvud, så att blodet flyter ner i fontänen där de berömda ankorna simmar.

Efter ytterligare osannolika händelser vill Elvis veta vad Projekt Tupelo handlar om och efter att ha skjutit The Commander i axeln, framkommer att projektet gått ut på att ta vara på Elvis DNA och skapa ett

kraftfullt vapen som härrör ur kraften av rock'n'roll, men att projektet sparat ur och folk blir istället djuriska och okontrollerade. Elvis blir upprörd och slutar som agent och kickar ut både CeCe och The Commander.

I sista avsnittet (**spoiler alert**) avslöjas vem som ligger bakom Projekt Tupelo. **Gabriel Wolf** fick som barn inte lyssna på Elvis, då hans far brände upp alla hans skivor. Som en slags bakvänd hämnd vill Gabriel att Elvis ska framstå som den som dödar miljoner fans med det hemliga vapnet och att han ska bli hatad globalt. Vi hamnar nu på Hawaii vid tidpunkten för **Aloha**-konserten. Det akustiska vapnet visar sig nu finnas i rymden på den satellit från vilken konserten ska sändas. Scatter tar en rymdraket upp och ska

Mickes Serier, CD & Vinyl

**Vi köper, byter och säljer både
nytt och gammalt!**

Besöksadress:

**Långholmsgatan 20 & Långholmsgatan 13,
Närmsta tunnelbana Hornstull,
uppgång Bussar / Hornstull**

Postadress:

Långholmsgatan 20, 117 33 Stockholm

Tel: 08-668 10 23

www.mickes-cdvinyl.se

MICKES
Serier, CD & Vinyl.

Musikquiz-resultat 2023:

?

Quiz #8

1. Michael Peterson
2. Jörgen Lange
3. Barbro Ericsson

?

Stormästare 2022:

Mats Svensson – 10 poäng

?

- Jörgen Lange – 8 poäng
Viggo Jarle Jensen – 6 poäng
Michael Peterson – 6 poäng
Tommy Stormo – 7 poäng

?

- T. Elvis – 2 poäng
Anonym deltagare "Självs" – 2 poäng
Irene Tronvik – 1 poäng

Deltävlingspoäng:

ettan 3 poäng, tvåan 2 poäng, trean 1 poäng

Elvis i
Norden
www.elvis.ax

2 clubs – 1 King

Första intryck av TV-serien "Daisy Jones & The Six" med Elvis barnbarn i huvudrollen.

Daisy Jones & The Six är ursprungligen en roman skriven av **Taylor Jenkins Reid** som publicerades 2019. Det är en fiktiv berättelse om ett rockband på 1970-talet, om framgångens uppgång och fall.

Boken och även nu TV-serien är skriven i ett muntligt historiskt format, vilket innebär att historien berättas genom en serie intervjuer med bandmedlemmarna, deras vänner och deras kollegor. Huvudfokus i berättelsen ligger på de två centrala karaktärerna, **Daisy Jones** (spelad av Elvis barnbarn **Riley Keough**) och **Billy**

Dunne, som är sångare respektive gitarrist i bandet.

Daisy är en ung, vacker och begåvad sångerska som har vuxit upp i en dysfunktionell familj, medan Billy är en karismatisk men orolig musiker som kämpar med missbruk och berömmelsens press. TV-serien utforskar deras komplicerade förhållande och de utmaningar de möter när de försöker göra musik tillsammans.

Berättelsen utspelar sig mot bakgrund av 1970-talets musikscen, med referenser till verkliga band och evenemang bland annat är det tydligt att den till viss del bottnar i den komplicerade romansen mellan **Stevie Nicks** och **Lindsay Buckingham** från

bandet **Fleetwood Mac**. Den behandlar teman som kärlek, vänskap, missbruk och priset för berömmelse. Boken har prisats för sina livfulla karaktärer, autentiska skildringar av musikbranschen och sin unika berättarstil. Den blev en bästsäljare och valdes för en TV-serieanpassning av **Amazon Studios** med hjälp av **Reese Witherspoons** produktionsbolag, **Hello Sunshine**.

TV-Seriens säsong 1 (10 avsnitt som släpps löpande) hade nyligen premiär på **Amazon (Prime Video)** och Elvismagasinet ger här sitt första intryck av serien efter att ha sett 6 avsnitt av serien.

Första avsnittet börjar med att Daisy Jones & The Six

**Daisy Jones spelad av Riley Keough använder ett likadant gitarrband som Elvis hade i '68 Comeback Special som vi ser på detta CD-omslag.
Foto Daisy Jones: Amazon Prime Video**

ett tillfälle sjunger på samma scen som Simone får promotorn **Tommy Price** upp ögonen för henne. Daisy vill dock inte bli placerad i något fack eller bli finslipad av någon utan har som utgångspunkt

att hon får spela in sina låtar på sitt eget vis och nobbar Teddy Price.

Samtidigt chansar Dunne Brothers på en karriär i Los Angeles och drar dit på vinst och förlust och söker upp roadmanagern **Rod**, som de löst känner. Rod ger dem initialt kalla handen. The Dunne Brothers får dock genom Rod möjligheten att spela på ett antal klubbar. De får många spelningar med knappt något betalt. Bandet jagat promotorn **Teddy Price**, som först inte alls vill ha med dem att göra. Till slut ger Teddy med sig och de får göra en skiva och åka på turné, vilket dock blir ödesdigert i och med att Billys missbruk ökar lavinartat. Det hela slutar med katastrof när den då höggravida Camilla fattar misstankar och söker upp Billy och avslöjar honom i en minibuss med två andra kvinnor. Billy faller igenom totalt i sitt missbruk och

en gång var världens mest kända band, men något hände på vägen och bandet upplöstes. Som Elvisfan tittar man ju alltid efter referenser till Elvis och att filmen börjar år 1977 och jobbar sig bakåt i tiden, ger ju genast utslag på "Elvisbarometern" och inte blev det sämre av att Daisy Jones senare använder en replica av Elvis gitarrband från '68 specialen. Riley påminner lite om Elvis, ansiktsformen är densamma liksom det livaktiga uttrycket. TV-seriens kostymmakare **Denis Wingate** har dessutom letat upp designern **Love Melody**, som gjorde två av Elvis jumpsuits. Till denna serie har Love Melody gjort två långa kappor burna av Riley. Det finns även en scen där Riley går ut på scenen med en utfälld cape, gissa vem man tänker på då? I kommande avsnitt lär det dessutom komma en scen där bandet kliver av

ett flygplan väldigt likt Hound Dog II.

Daisy utnyttjas som tonåring av män och hennes uppväxt präglas av ett kärlekslöst föräldrahem och hon drömmer tidigt om en karriär inom sång och låtskrivande. Parallellt finns ett pojkband, **Dunne Brothers**, som spelar covers med den karismatiske **Billy Dunne** som sångare. Billy träffar fotografen **Camilla** vid en tvättomat och de blir ihop. Camilla blir den som filmar och fotograferar bandet och blir sedermera Billys fru.

Daisy hänger med en kille som snor hennes låt och får en framgång med den, vilket givetvis förargar Daisy och hon gör slut med honom. Den hon inte vet är att hennes låt ges till Dunne Brothers. Samtidigt träffar hon sångerskan **Simone**, som hon får bo hos. Simone hjälper henne med kontakter och när hon vid

Kan det vara lite Elvis-inspirerat?

hamnar på behandlingshem. Camilla föder en flicka som Billy först inte vill träffa, men Teddy Price engagerar sig och till slut får de åter kontakt och förhållandet återupptas.

Daisy ändrar sig och vill spela in låtar för Teddy och det sammanfaller med att Billy vill sluta som sångare i Dunne Brothers, nu omdöpt till **The Six**, förstärkt av keyboardisten **Karen**.

Teddy låter Daisy provsjunga för The Six samtidigt som Billy ångrar sig och vill vara med igen. Låten de spelar in går in på topplistan och de får en spelning på Hawaii på Oahu Diamond Head Festival. Billy och Daisy synkar inte alls och Daisy eskalerar i drogintag. Daisy kommer in på scenen tidigare än avtalat i en stor cape à la Elvis style och tar över hela showen med sin sångröst och karisma. Efter showen sparkar Billy Daisy och under en tid som följer är

det väldigt kaotiskt och ensamt i Daisys liv med mycket piller och sprit. Hon skriver dock låtar för fullt och träffar Teddy regelbundet. Till slut blir Daisy och Billy sams igen och de börjar skriva låtar ihop. Det går inte helt lätt och det är hela tiden tämligen tjafsigt mellan de två. Långsamt växer det upp en hat-kärlek mellan de två, som leder till en romans och det märker Billys fru Camilla som återigen blir

misstänksam. Det blir en konfrontation och Daisy drar till Grekland och nu vet man ingenting om bandets framtid.

Så långt till och med avsnitt 6, resten får ni avnjuta på egen hand. Sammanfattningsvis är det en bra serie med flera Elvis inslag. Musiken är mycket bra och är nyskrivet material. Riley Keough gör en jättebra insats som den frimodiga och flummiga

Daisy Jones och sjunger riktigt bra. Serien är fint filmad i tidstypisk miljö för sent 60-tal och 70-tal med coola kläder och speglar drogromantiken för den tiden och dess avigsidor, även här finns det ju referenser till vår käre Elvis. TV-serien är väl värd att se.

Betyg: Godkänd.

Fakta om Riley Keough

Riley Keough är en amerikansk skådespelerska, modell och producent. Hon föddes den 29 maj 1989 i Los Angeles, Kalifornien, USA. Hennes fullständiga namn är Danielle Riley Keough. Keough är dotter till **Lisa Marie Presley** och musikern **Danny Keough**. Hon är också barnbarn till **Elvis** och **Priscilla**.

När Riley var fem år gammal skilde sig Lisa-Marie och Danny Keough och hennes mamma Lisa-Marie var kortvarigt gift med **Michael Jackson** från 1994 till 1996. Om sin uppväxt sa Riley att hon "växte upp mycket privilegierad med min mamma, men min pappa levde inte så. Och jag tror att det har varit till hjälp att uppleva båda sidorna. Min pappa hade madrasser på golvet i sina lägenheter. Han bodde i stugor och trailerparker. Han hade helt enkelt inte så mycket pengar... Mina minnen från att växa upp

Elvismagasinets utsända Yannick Perrussel träffade Riley Keough i Cannes 2022. Foto: Yannick Perrussel

med honom var faktiskt väldigt färgglada och excentriska och roliga. Det var en bra stämning! När jag var som åtta sa jag till honom, 'Jag vill växa upp och bli fattig som du!'. Jag förstod inte hur oerhört stötande det var!"

Keough växte upp främst tillsammans sin far på Hawaii och Los Angeles, även om hon ibland bodde i sin mammas hem i Los Angeles. såväl som på **Graceland**.

Keough gjorde sin filmdebut 2010 med filmen **The Runaways**. Hon har sedan dess medverkat i flera filmer och tv-program, inklusive **Magic Mike**, **The Girlfriend Experience**, **Mad Max: Fury Road** och **The Lodge**.

Förutom skådespeleriet har Keough även modellerat för olika märken och tidningar, inklusive Calvin Klein, Dior och Vogue. Hon har också varit producent i tv-serien **The Girlfriend Experience**.

Keough har fått god kritik för sina insatser i olika roller och har nominerats till flera priser, inklusive **Independent Spirit Award** för

bästa kvinnliga biroll för sin roll i **American Honey**.

2022 regisserade och producerade Keough tillsammans med **Gina Gammell** filmen **War Pony**, som hade sin världspremiär vid **filmfestivalen i Cannes 2022** i maj 2022. Den vann **Caméra d'Or**-priset för "Bästa första film".

P.J. Proby

Elvismagasinet's Micke Englund har fått en exklusiv intervju med den legendariske sångaren och låtskrivaren P.J. Proby som är högaktuell med ett nytt album bestående av en del av de demos som han spelade in för Elvis. Här får vi veta mer om både Proby och albumet.

PJ Proby - eller James Marcus Smith som han egentligen heter - hade i mitten av sextiotalet en kort men intensiv karriär.

Med dunder och brak dansade mannen från Texas rakt in i den engelska popvärlden. Med besked dessutom. Det gick knappt en vecka utan antingen en hitsingel eller en skandal. Media älskade honom, han blev snabbt rubrikmakarnas favorit.

Och så två år senare var festen över, lika snabbt som den startade.

Det blev en skandal för mycket. En bojkott från

tv, radio och de stora konserthusen satte effektivt käpp i hjulet för fortsatt karriär.

Singlarna spelades inte längre i radio och då blev det tack och adjö till allt vad hits hette.

Men PJ var nu en gång för alla en talang av Guds nåde - han kunde sjunga rock, soul, pop, country, ballader lika övertygande som vem som helst. Lyssna bara på hans version av musikalnumret Somewhere och röjrockaren Hold Me. Låtarna är inspelade samma år, ändå är det hart när omöjligt att tro att det är samma sångare som sjunger båda låtarna.

Hade karlen bara anpassat sig en smula, kanske lyssnat på andra istället för att envist gå sin egen väg, hade han idag varit en fixstjärna på pop/rockhimlen. Så blev det nu inte.

*Proby nere på knä under en show 2010.
Foto: P.J. Proby*

Vi backar bandet några år. Innan PJ:s karriär startat jobbade han med att sjunga in demos för andra artister. Artister som **Johnny Burnette, Bobby Vee, Johnny Cash** - och även **Elvis Presley**. Det blev en hel del demos gjorda för Elvis. Sextio år senare ger så tyska skivbolaget **Bear**

Family ut en CD med tjugoen inspelningar som PJ Proby under åren 61-63 sjöng in för Elvis. Titeln är **Presley Style - Lost Elvis Songwriter Demos** Och det är den CD:n den här artikeln ska handla om.

Mycket kände jag till innan jag började skriva min text, men för att få ännu mer kött

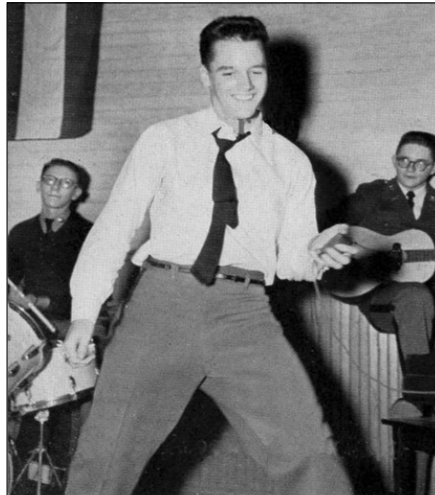
på benen ringde jag upp **Jim**, som PJ kallas till vardags. Dels för att kolla hur han har det (det var bara bra), dels för att få höra hur det gick till när han spelade in för Elvis. Det blev en hel del prat om lite av varje, och lite klokare blev jag nog. Häng med så kör vi historien från början!

PJ med sin mamma ca 1940
Foto: P.J. Proby

Efter uppväxten i Houston i Texas tog sig PJ i slutet av femtiotalet till Hollywood för att söka sin lycka som sångare och låtskrivare. Kanske även som skådespelare - men den saken blev det så där med. Som låtskrivare fick Proby däremot viss framgång genom att, under sitt riktiga namn **James Smith**, skriva låtar till andra artister. **Searchers** fick en hit med **Ain't Gonna Kiss Ya**, **Johnny Burnette** med **Clown Shoes** och **Dick Glasser** rönt sin största framgång med **Handsome Guy**- alla låtar komponerade av Jim. **Walker Brothers** spelade dessutom in PJs **I Only Came To Dance With You** och **Ricky Nelson** tog sig an **In My Dreams** - en låt som faktiskt i första vändan ratades av Elvis.

Självklart är det ändå som sångare PJ Proby är ihågkommen idag.

Above: Our own Elvis, J. M. Smith, really "sends them."

I skolans årsbok 1957.
Foto: P.J. Proby

Tidigt i Hollywood tog Jim sånglektioner av den legendariska sångpedagogen **Lillian Goodman**, där lades grunden till hans fantastiska teknik. 1958 spelades den första singeln **Go Girl Go** in på det lilla bolaget **Design** - under namnet **Jett Powers**. Året därpå, fortfarande som Powers, kom nästa 45:a - **Loud Perfume** - på bolaget **Beta**. Ingen av dem sålde dock nämnvärt. 1961 tog Jim sig det nya namnet PJ Proby. Samma år fick han skivkontrakt med **Liberty** och släppte där en handfull singlar. Bland dessa **So Do I** där Jim låter EXAKT som Johnny Cash, och **Darling** under namnet **Orville Woods** (!). Radiokanaler som vanligtvis bara körde färgad musik spelade "Darling" övertygade om att det var en afroamerikan

som sjöng! En kanal ville till och med ha en intervju. Tyvärr ändå inga säljframgångar att tala om där heller.

Ungefär här startade demoinspelningarna för Elvis. PJ:s förmåga att kunna sjunga som i stort sett vem som helst gjorde att han utan större problem fixade jobbet.

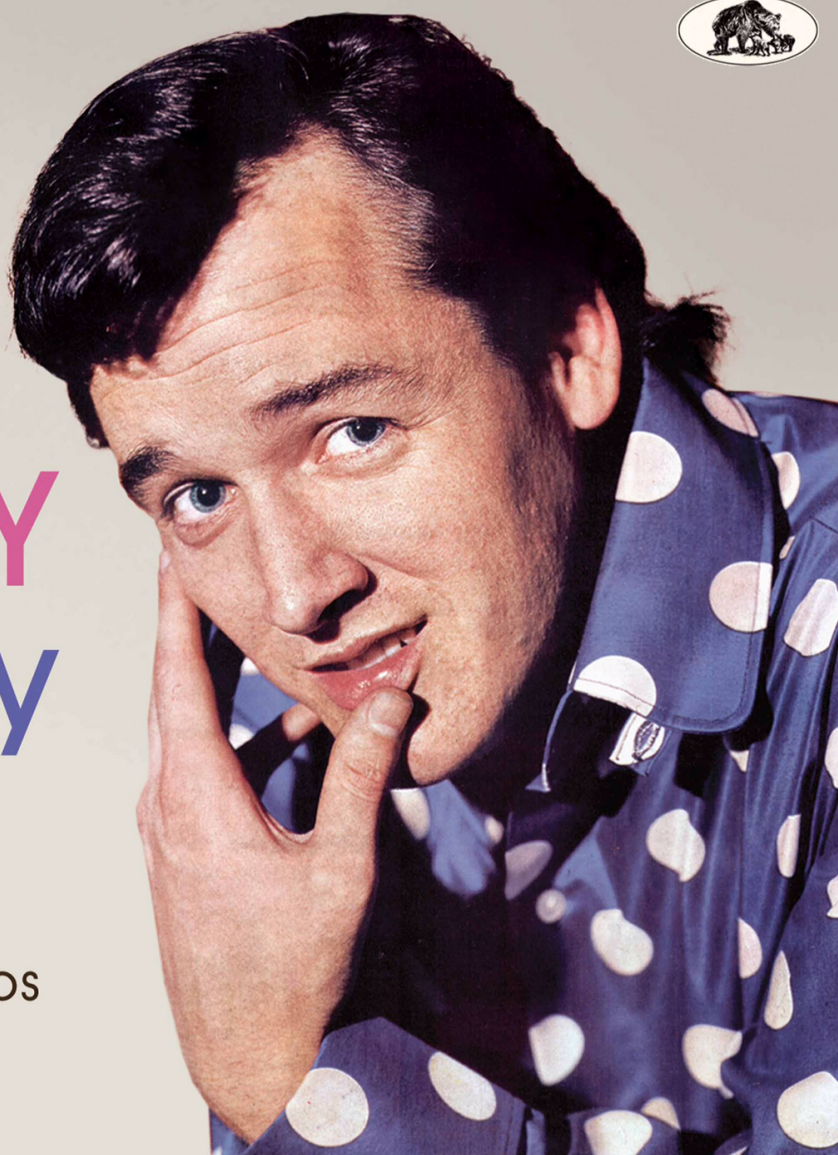
Men demo, vad är det? För de som inte vet kan jag ta en kort summering. En demo används i musikbranschen för att visa andra - sångare, musiker eller skivbolag - hur en låt som eventuellt ska spelas in på ett ungefär är tänkt att låta. En rudimentärt framförd inspelning - en skiss skulle man kunna säga. En demo kan vara lite vad som helst, en kassett, ett rullband eller en vanlig skiva - oftast då inte i vinyl utan av annat billigare material. I fallet Proby/Presley var en demo en **acetat-skiva** med bara en låt - enkelt inspelad och snabbt pressad i studion i bara några få exemplar. Därefter skulle först filmproducenten lyssna på demon för att få en uppfattning om huruvida kompositionen passade in i filmen. Gjorde den det skulle Elvis och hans musiker innan slutlig inspelning i sin tur lyssna på acetatskivan för att höra hur låten gick.

P. J. PROBY Presley Style

LOST ELVIS
SONGWRITER DEMOS
1961 - 1963

Det nya albumet innehåller intressant material för både P.J.-fans och Elvis-fans.

Hur många demos som Proby spelade in för Elvis är okänt. Alla acetater är inte bevarade och länge kände man bara till en handfull. Men - nu har alltså tyska skivbolaget Bear Family lyckats samla ihop tjugoen Elvis-demos insjugna av Proby på en och samma CD som släpps i början av april i år. Jättekul och såklart väldigt

intressant.

Tjugoen demos - tyvärr kom bara fem att slutligen sjungas in av Elvis. De fem som passerade filtret var **Cotton Candy Land, Fun In Acapulco, Slowly But Surely, Its Carnival Time** och **Because Of Love**. Läser man låtlistan hittar man även **Take Me To The Fair** - men det är en helt

annan låt än den med samma namn som finns på soundtracket till **It Happened At The World's Fair**. Annan text, annan musik.

Ett annat spår heter **Margarita**, men den har ingen likhet alls med den **Marguerita** som ligger på soundtracket till **Fun In Acapulco**. Sammanlagt fem alltså.

Men visst kunde det blivit fler än fem - för stundtals är det vi får höra riktigt bra, både som kompositioner och i framförandet. Som jag tidigare nämnt är *Take Me To The Fair* en annan komposition än den slutliga versionen på *It Happened At The World's Fair* - men demon är överlägsen. Här är det fullt ös, det rockar och svänger hela vägen. Elvis borde ha älskat den låten. Ändå ratade man PJ:s demo för den barnviselika version som hamnade på filmens soundtrack.

Proby 2013
Foto: P.J. Proby

”Det fanns många som kunde sjunga som Elvis”

(En parallell är den borttappade versionen på **Roustabout** som dök upp efter trettio år på plattan **Second To None** - en betydligt råare låt än den slutliga versionen. I sista stund byttes den ut mot den snällare varianten). Och så fortsätter det. Flera av demospåren har en råhet i sig som hade varit kalas för Elvis att sätta tänderna i, den borne rockare han nu var. Ändå gick det som det gick - nästan allt det svängiga ratades. Istället plockades från annat håll in trams som **How Would You Like To Be, (There's) No Room To Rhumba In A Sportscar** och **The Bullfighter Was A Lady** osv.

Förmodligen tyckte filmmakarna att det råa och rockiga inte var material

lämpade för den typ av film som skulle spelas in.

Men CD:n **Presley Style...** är inte bara en samling bra låtar - PJ sjunger lysande CD:n igenom och visar med eftertryck vilken klassångare han var redan här. PJ borde kanske redan här fått chansen att spela in en fullängdare i eget namn. Kapaciteten fanns onekligen.

I vårt samtal nämnde jag för PJ att han nog lade in mer känsla i inspelningarna än vad Elvis generellt gjorde på sina soundtracks i den epoken.

PJ skrattade. *”Ja kanske det, men Elvis sjöng på sitt sätt och jag på mitt. Det är en fråga om stil. Vid ett tillfälle i Hollywood kom Elvis fram till mig, skakade lätt på huvudet och sa ”You try too hard, man. You try*

too hard, man...”. Kanske hade han rätt!”

”Och, som du vet, Elvis ogillade det mesta av musiken till sina filmer, men jag fick betalt för att göra ett jobb. Självklart ville jag göra det så bra jag kunde!”

Jim tonade även ner att han kunde sjunga i samma stil som Elvis.

”Du vet, det fanns många ”southern boys” som kunde sjunga som Elvis - Charlie Rich, Conway Twitty för att nämna några. Det kom helt naturligt. Det var country and western uppblandat med allt det vi hörde på radion eller på klubbar. Elvis hade självfallet en unik röst men själva stilen var något vi alla sjöng på den tiden.”

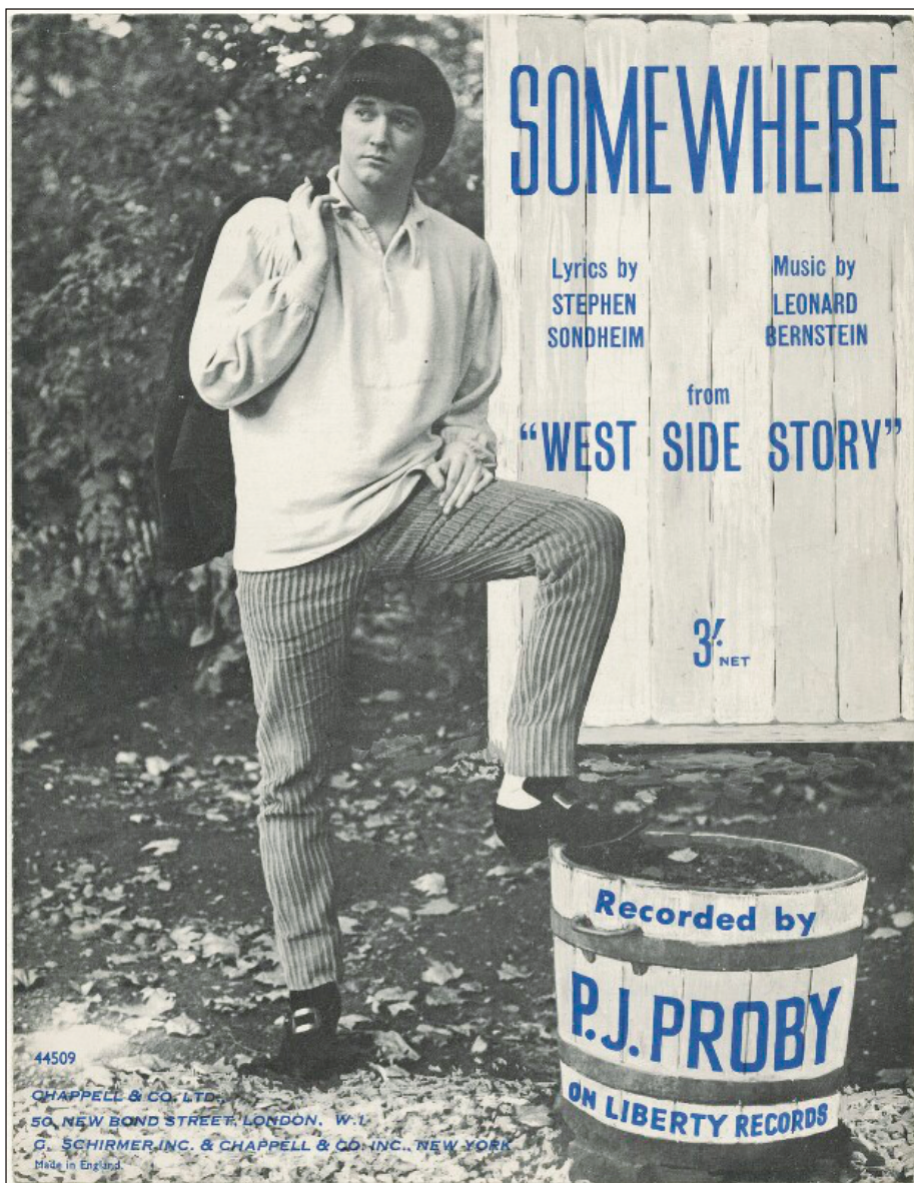
Jobbet med demoinspelningar för Elvis sprack dock för PJ 1964 när den engelske tv-producenten

Jack Good tog över honom till England. Good ville att Jim, som han hört och blivit grymt imponerad av, skulle medverka i BBC:s show **Around The Beatles** som han själv producerade. Legendan säger att Good, som då befann sig i Hollywood, sent en kväll knackade på hos Proby. Istället för att presentera sig när PJ frågande öppnade tog han frankt tag i dennes, för den tiden, ovanligt långa hår för att brista ut i: *"Oh my God, it's real! Jim, Jim, Jim you're hired!"* Och över Atlanten till London flög PJ Proby några dagar senare.

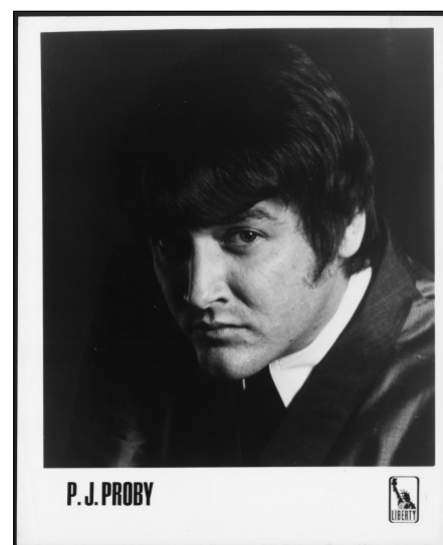
Jims framträdande i den TV-sända **Around The Beatles** blev en succé. Läckert klädd som Marlon Brando i filmen **Myteriet på Bounty** med hårpiska och kråsskjorta, presenterad av **The Beatles** och med ett par sångnummer av yppersta klass blev han över en natt en stjärna i England. Inom kort hade han fått ett pärlband av hits som **Hold Me, Somewhere, Maria, That Means A Lot, I Apologise** m.fl.

Därmed var Hollywood och demoinspelningar ett avslutat kapitel. Faktum är att PJ aldrig riktigt åkte hem. *"Jag trodde jag skulle stanna två veckor i England, nu har det gått snart sextio år - och jag är fortfarande kvar!"* säger Jim och brister

ut i ett av sina patenterade skratt.

Jag bad PJ berätta kort om de två åren som sen följde, år som kantades både av megasuccéer och skandaler. Men icke då. *"No, no, no. Don't push that button. Börjar jag prata om det kommer jag aldrig att sluta!"* Då hoppade vi över det...

Jag gick istället fram till 1968. Probys stjärna hade då dalat betänkligt i kölvattnet av skandaler och personliga konkurser. Det blev ändå en sista LP på Liberty - **Three Week Hero**.

Three Week Hero är en riktigt bra platta, tyvärr sålde den miserabelt. Den har ändå gått till musikhistorien då ett av skivans spår, **Jim's Blues**, är allra första gången då samtliga fyra medlemmar i **Led Zeppelin** spelar tillsammans - även om de vid den tiden kallade sig **The New Yardbirds**. Efter inspelningarna erbjöd Jim gänget att kompa honom även i fortsättningen. Grabbarna var på, men kort senare skulle de iväg på en USA-turné. Kanske kunde de ses efter turnén?

*I Köpenhamn under en skandinavienturné 1965.
Foto: Ben Rej*

”Åker ni till USA för en turné kommer ni att vara superstjärnor när ni väl är tillbaka”

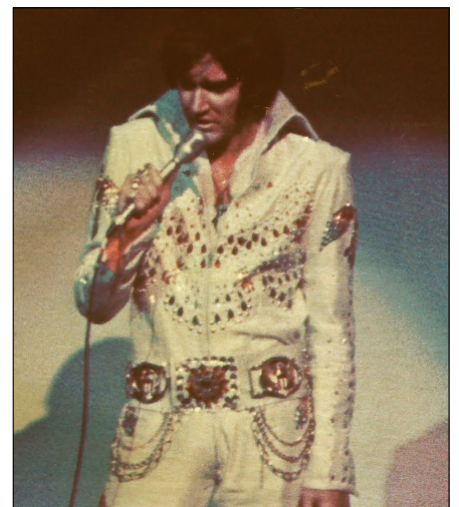
Här hade PJ suckat uppgivet.

”Okej killar, då säger jag farväl till er nu. Åker ni till USA för en turné kommer ni att vara superstjärnor när ni väl är tillbaka, och då kommer ni inte längre att behöva mig.”

Och rätt fick han. Led Zeppelin var kort senare giganter i rockvärlden och killarna gick sin egen väg. Och Jim han gick också sin egen väg - en lång vandring i mörker...

Knappt tio år senare, hösten 1977, var Proby ändå tillbaka i spotliten - nu i den prisbelönta **musikalen Elvis**, uppförd i East End i London. Det var återigen Jack Good, uppsättningens producent, som fiskade upp Proby - Good ansåg att ingen kan göra Elvis som Jim.

Musikalen hade tre olika Elvis - den yngre som spelades av **Tim Whitnall**, mittimellan som gjordes av

*Elvis - The Musical 1977
Foto: P.J. Proby*

**1996 återvände Proby till Elvis - The Musical.
Foto: P.J. Proby**

Shakin' Stevens och så Proby som gestaltade "den äldre" Elvis.

Och visst var PJ fantastisk i sin roll. Smått majestätisk. Får ni tillfälle att lyssna på musicalens soundtrack förstår ni precis vad jag menar.

Tyvärr varade det roliga inte mer än i fyra månader, oviljan att följa musicalens manus fick till följd att Proby än en gång var ute i kylan.

**Proby var en av tre personer som gestaltade Elvis i musicalen.
Foton: P.J. Proby**

2007

Foto: Manja Dolan

Efter det var det tyst på Proby-fronten i nästan tjugo år - tills **Marc Almond** från gruppen **Soft Cell** 1996 övertygade **EMI** att ge ut en platta med PJ. Almond, gammalt Proby-fan, arrangerade och producerade. Skivan, en smått lysande platta, fick det passande namnet **Legend**. CD:n innehöll **Yesterday Has Gone**, en duett med Marc och Jim, som tog sig

in på Englandslistan - PJ:s första hit på nästan trettio långa år.

Sex år senare gav **Van Morrison** ut plattan **Down The Road** där ett av spåren heter **Whatever Happened To PJ Proby**.

På sin webbsida skrev då Jim följande: "Well, Van, if you ever find out tell me, because I would like to know myself!"

2006 hade Proby huvudrollen i en **musikal om Johnny Cash**.

De senaste tjugo åren har PJ Proby åkt runt i paket med olika 60-tals artister, där han ofta krossat de övriga i sällskapet. Jag har sett det själv med egna ögon/öron.

2011 turnerade han som **uppvärmningsakt till Elvis-imitatören Memphis Lee King** - men då PJ kväll efter kväll stal hela showen fick han snabbt kicken. Snyggt.

I slutet av vårt samtal berättade Jim att han inom kort ska ha en audition för en kommande **musikaluppsättning om Frank Sinatra**, där han söker rollen som den åldrade Frankie Boy. Jag fick dessutom en inbjudan till den kommande turnén i England i oktober - och karlen fyller 85 i november!

Jodå, PJ Probys karriär har haft både höga toppar och bråddjupa dalar - att det är en färgstark artist det handlar om råder väl inget tvivel alls om. Demoinspelningarna för Elvis visar också med all tydlighet vilken fantastisk sångare han var - och faktiskt fortfarande är.

Trevor Simpsons intervju med Proby

(ingår i albumets texthäfte som Trevor har skrivit)

Tack vare P.J.:s manager **Manja Dolan** så fick jag möjligheten att intervjua honom om demoinspelningarna. Det är en historia som det inte har sagts allt om tidigare.

P.J. berättade: "Jag hade redan skrivit kontrakt med **Liberty Records** och jag hade gjort demos på **Metric Music** från augusti 1961 när **Ben Weisman** fick reda på det och ringde mig och frågade om jag kunde göra en demosession för honom. Och när jag höll på och spelade in för honom så frågade han om jag kunde göra något för Elvis och så sjöng jag en låt och han sade "Herregud! Skulle du vilja göra alla (demos)

från och med nu?". Jag gjorde även demos för andra än Elvis åt honom. (1 oktober 1962 gjorde P.J. Demo för **The Night Has A Thousand Eyes** som Ben och Sid (Wayne) skrev åt **Bobby Vee**). Före jag träffade Ben, hade jag börjat jobba åt **Ruth Batchelor** som jag träffade på ett party och hon bad mig göra demos för henne och då började jag göra hennes Elvisdemos. Jag gjorde demos åt alla som frågade mig för jag fick ju betalt och det var ett sätt att försörja sig på. Ruths demos repeterades i hennes lägenhet någonstans nära Fountain Avenue och sedan spelade vi in dem på **Radio Recorders** i Hollywood. Bens demos fick sin början i ett garage bredvid Bens lägenhet på Fairfax Boulevard. Låtarna kom som en total överraskning för mig när jag kom dit men det spelade ingen roll för mig för jag visste att jag sjöng för Elvis och jag visste hur jag skulle ta mig an dem. Plötsligt blev jag Elvis Presley och jag pratade med Ben med Elvis röst och låtsades att jag var Elvis!".

Om vi går in på det tekniska runt inspelningarna så förklarade P.J.:

"Vanligtvis gjorde vi dem i en tagning för allting var tvåspårs mono, vilket så småningom övergick till att vi använde två spår. Men det började med tvåspårs mono inspelningar. Jag var där bara på eftermiddagen och behövde aldrig komma tillbaka och göra om något. Ben spelade först in mig tillsammans med honom på pianot. Sedan fixade han musikerna. Ibland hade han massor av musiker i lägenheten och sedan försvann han ut och skaffade ännu fler musiker för att få ett fylligare sound. Han använde sig av "**The Wrecking Crew**" som bestod av samma personer som jag alltid jobbade med på Metric Music. Jag var en av dem. Det var jag, **Glen Campbell** (gitarr), **Leon Russell** (piano), **David Gates** (bas), **Hal Blaine** och **Jerry Allison** från **The Crickets** som delade på trummorna. (Hal Blaine mindes att musikerna fick cirka 25 dollar för två demos, i betalning "under bordet" och inte genom facket). Ruth Batchelor använde sig av olika musiker som jag inte kände till, som hon själv hade handplockat för det fanns så många musiker att välja på i Hollywood på den tiden. De tog tillfället i akt och tycktes dyka upp från ingenstans. Ruth hade musikbakgrunderna färdiga och jag kom till hennes lägenhet för att repetera och sjunga i den tonart som musiken var. Hon kunde sjunga en låt för mig och så sjöng jag den för henne i min tonart, på det sättet som jag sjöng den. Sedan försvann hon för att få musikerna att göra låten i den tonarten. Slutligen spelade vi in låten i studion på Radio Recorders där jag förvandlades till Elvis".

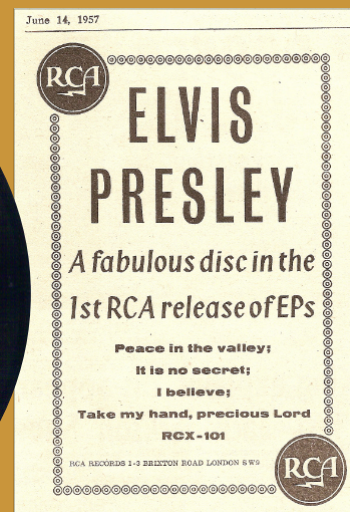
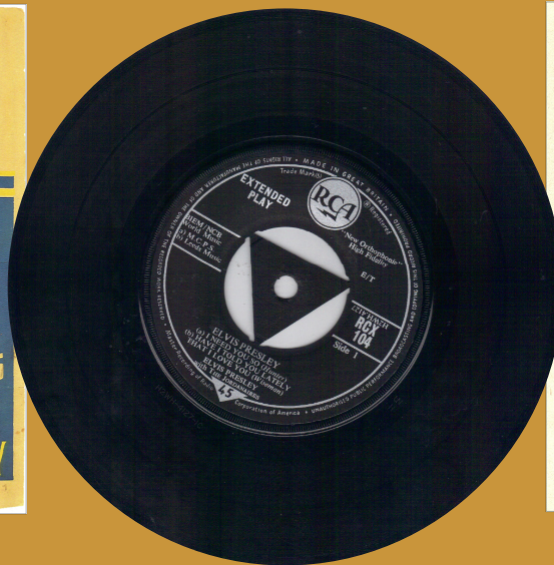

Översättning: Elvis Ahlgren

Vintage Vinyl Countdown

TREVOR SIMPSON

De 12 första brittiska EP-skivorna - del 2

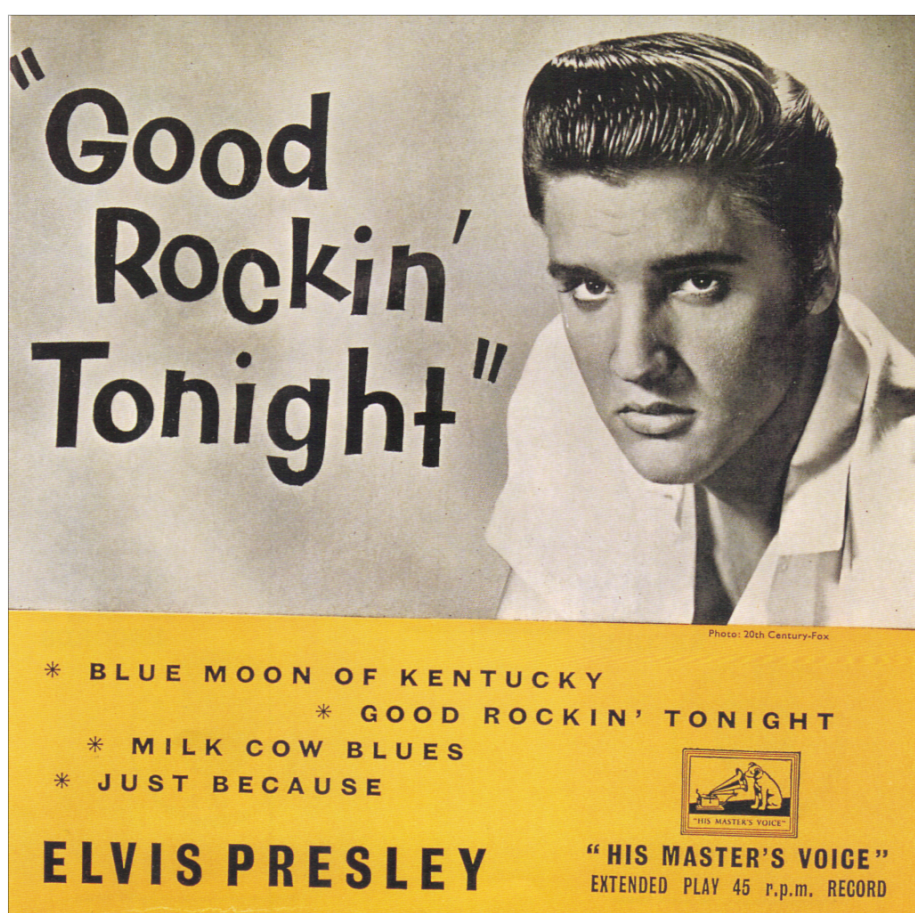
Förra gången studerade vi i detalj de första två brittiska Elvis EP (Extended Play) - utgåvorna som gavs ut på olika skivbolag. Förvirringen bland fansen fortsatte då även den tredje och fjärde utgåvan skedde på två olika skivbolag. Enligt min mening är den andra EP-utgåvan som kom på HMV den allra bästa än idag eftersom den innehöll fyra spår som Elvis spelade in på Sun. Det är förvånansvärt att Sam Phillips aldrig gav ut en EP eller/och en LP på Sun. I synnerhet när man beaktar att han hade flera utgivna Elvislåtar som tynade bort i arkiven. I efterhand så var det troligen en stor förlorad möjlighet för honom. Dock gav det brittiska HMV möjligheten att skapa en utgåva som än idag värderas högt bland samlare.

HMV EP – GOOD ROCKIN' TONIGHT(HMV 7/EG 8256)

Utgiven – September 1957

Låtar – Blue Moon Of Kentucky / Good Rockin' Tonight
Milk Cow Blues / Just Because

Detta var den andra och samtidigt den sista Elvis EP:n som gavs ut på **HMV** och under tiden från det att den första (*Love Me Tender*) gavs ut i februari 1957, så hade RCA själva gett ut sin första brittiska EP, **Peace In The Valley** (RCX 101). Elvis första koncept EP hade getts ut av RCA i juli 1957 och HMV:s september-utgåva av **Good Rockin' Tonight** övertygade många brittiska fans om EP-formatets förträfflighet. Med ett bildomslag och fyra låtar till ett överkomligt pris så var det prisvärt jämfört med en LP som kostade mer än tre gånger så mycket. Elvis på EP i Storbritannien existerade under tio år och den sista RCA EP:n var **Easy Come, Easy Go** som

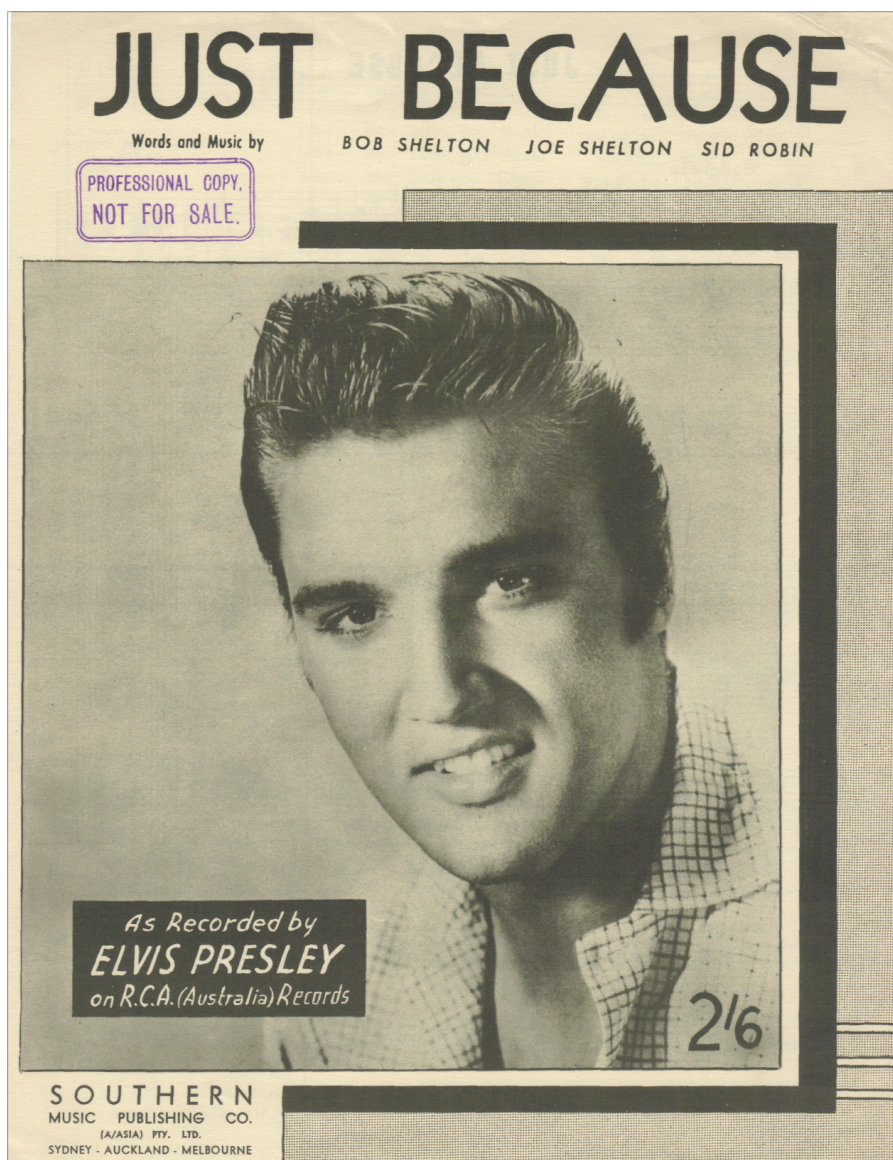
kom i juni 1967. Idag är de 22 Elvis skivorna, som gavs ut på EP-formatet, fortfarande lika populära bland samlare. Det som lockade mig var att de var förpackade i ett färggrant laminerat bildomslag och på de tidiga utgåvorna även de utförliga texterna på

baksidan som berättade mer om produkten som jag hade köpt. Ingen av låtarna på *Good Rockin' Tonight* EP:n hade getts ut tidigare i Storbritannien och den här kanonfina vinylen gav uttryck för Elvis "råa talang" på bästa sätt då han bjöd på sina egna versioner av

fyra låtar som hade spelats in tidigare av andra artister i Amerika. För den brittiska publiken var det "nya" låtar och även för de flesta amerikaner eftersom de lät helt annorlunda än originalversionerna när Elvis satte sin egen prägel på dem och gjorde dem till hans egna.

Good Rockin' Tonight EP:n innehöll fyra spår som alla hade spelats in när Elvis var på **Sun Records** i Memphis, även om **Just Because** inte gavs ut av RCA Victor i Amerika förrän 1956, då den dök upp för första gången på Elvis första Extended Play utgåva. **Good Rockin' Tonight** och **Milkcow Blues Boogie** blev A-sidor på den andra och tredje Sun singeln, medan **Blue Moon Of Kentucky** hade varit B-sida på **That's Alright Mama**. A-sidan på Elvis tredje Sun singel (**215**) blev **Milkcow Blues Boogie** men HMV separerade "milk" från "cow" och glömde bort "boogie" då de förkortade och ändrade titeln till det enklare Milk Cow Blues. Jag har alltid tänkt att om **Sam Phillips** hade gett ut en Elvis EP på Sun (vilket han inte gjorde) så hade han inte kunnat välja fyra mer lämpliga låtar för att visa på talangen och mångfalden hos "The Hillbilly Cat". Under tiden som Elvis var på Sun Records gavs endast tio låtar ut men ytterligare åtta stycken fanns på banden

som RCA Victor sedan köpte. Nio om man räknar in **My Baby's Gone** (den alternativa versionen av **I'm Left, You're Right, She's Gone**). Som jag sade tidigare så missade Sam Phillips en mycket stor kommersiell möjlighet genom att inte ge ut en EP med Elvis på Sun Records. I synnerhet om den hade innehållit fyra av de utgivna spåren. Vi kan bara drömma och njuta av tanken på hur omslaget hade kunnat se ut.

*Sun Records i Memphis där Elvis spelade in sin första skivor 1953-1955.
Foto: Carol M. Highsmith*

Det var ingen slump att titelspåret, som blivit känt i Amerika med kompositören **Roy Brown** och även via en coverversion av **Wynonie Harris**, valdes ut av HMV för att visa upp Elvis tolkning av denna otroliga hejdundrande låt för att lägga grunden för ett rykte om Elvis som rock and roll stjärna. Good Rockin' Tonight var den sista låten som Elvis gjorde under den där kreativa september -54 inspelnings-weekenden i Memphis. Med rätta blev den A-sida på hans andra Sun singel. Inspelnings-sessionen (-sessionerna), vars resultat blev fem

masters plus en del av **Satisfied**, började fredagen den 10 september med **Tomorrow Night**. Den följdes av **I'll Never Let You Go (Little Darlin')**, **I Don't Care If The Sun Don't Shine** och Just Because innan slutligen Good Rockin' Tonight spelades in och inspelningarna avslutades.

Torsdagen den 9 september hade grabbarna uppträtt vid **Katz Drug Store, Lamar-Airways Shopping Center** och det är möjligt att de hade testat några av låtarna där. Samma vecka uppträdde de på **Eagle's**

Nest på fredag och lördag kväll vilket blev deras stamställe för weekend (och ibland mitt i veckan) - konserter under de följande fyra veckorna. I Good Rockin' Tonight så följde Elvis, Scotty och Bill tydligt Roy Browns version och, som de hade gjort tidigare med andra låtar, förnyade de den för ett nytt årtionde för att passa marknaden som Sam Phillips såg som vägen framåt för trion.

Små ändringar i texten gjorde Elvis version mer tilltalande för den nya publiken. Det var en förändring från att Brown

och Harris sjöng att de själva hade hört nyheten till att Elvis nu ställde frågan "Har **du** hört nyheten?" ("Have **you** heard the news, there's good rockin' tonight?") och "Have **you** heard the news, everybody's rockin' tonight?" De ursprungliga textraderna som refererade till den färgade kulturens damer i populära låtar från 40-talet (Caldonia, Sioux City Sue, Sweet Lorraine och Georgia Brown osv.) ersattes av texten från Wild Bill Moores saxofon-svängiga hit från 1947 med

uppmaningen "We're Gonna Rock, We're Gonna Roll" (Savoy 666) då Elvis sjöng "We're gonna rock, rock, rock, yeah, rock!" Han inleder sången med ett långt "Well" samtidigt som nerven i låten pumpas fram med kompgitarr, slapp bass (teknik att slå på basens strängar) och några underbara gitarrlicks från Scotty. Borta är "jubilee", "hey, hey", "hoy, hoy" och "alley behind the barn". I stället har vi "Let's rock" och "come on and rock".

Elvis rockade men **Bill Blacks** roll i den här låten bör inte heller underskattas. Det är hans självsäkra pumpande bas, avslappnad och ändå exakt rätt i rytmen, som speglar Elvis nyvunna aggressivitet i sången, som vi hör första gången i den här inspelningen. Hans sång är stark och utforskar och rör sig över ett brett oktavspektrum, från det övre registret till långt ner i det djupa fylliga och det tillför något mer än bara det historiska i att detta är hans första riktiga rock 'n' roll skiva. Scottys gitarsolon är av högsta klass och det finns spontanitet och glädje genom hela låten som Sam lyckades fånga i denna enda tagning som bevarats av detta nyskapande framförande av låten. Hur många gånger de spelade den, exakt hur de lyckades få till det hela eller för all del exakt när de gjorde det

känner vi fortfarande inte till. Vad vi vet är att det var den sista låten som spelades in i september och att det är möjligt att inspelningarna skedde under två kvällar efter att de hade uppträtt med sin show. Om det var så att de var trötta efter att ha bränt ljuset i båda ändar så var det inget som märktes då de lyckades med att både göra låten bättre än originalet och att uppdatera den för det rockiga 50-talet. Vi kan bara drömma om att en alternativ tagning från inspelningarna ska dyka upp. Men det finns alltid hopp och som ordspråket säger "man ska aldrig säga aldrig" vilket bevisades när en alternativ tagning av Roy Browns Good Rockin' Tonight, från inspelningen i juli 1947 för DeLuxe, hittades och gavs ut av det brittiska bolaget Ace Records.

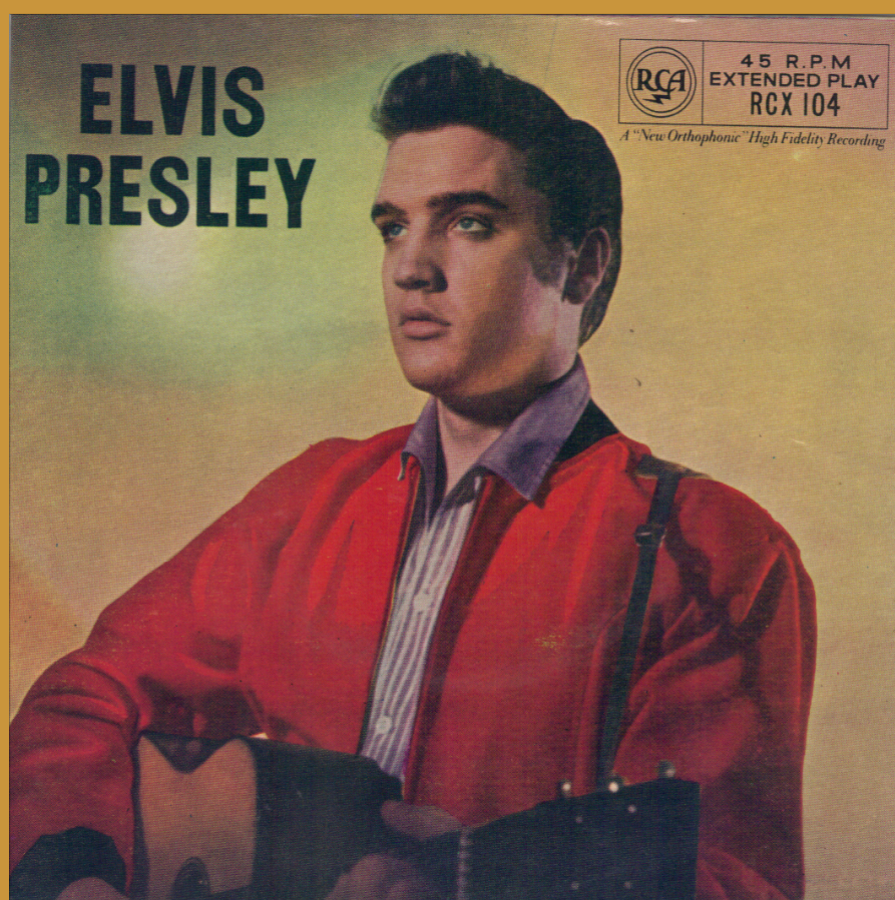
Roy Brown 1949.
Foto: Jonas Bernholm

Försäljningen av **Sun 210** som gavs ut den 22

september 1954, där man kopplade ihop Good Rockin' Tonight med I Don't Care If The Sun Don't Shine lyckades inte matcha den från den första skivan men med cirka 20.000 sålda exemplar under de första månaderna etablerades ändå Elvis tydligt som skivartist och bevisade att han inte skulle bli något "one hit wonder". Det skulle dröja nästan två månader innan han skulle återvända för att spela in nästa omgång låtar och under den tiden skulle det komma både besvikelse såväl som mycket glädje i den unge mannens liv som snart i folkmun skulle bli känd som **"The Memphis Flash"**.

Tillbaka i England där det fanns mer av det kreativa tänket då HMV gav ut EP:n Good Rockin' Tonight. Kompletterad med ett fint svartvitt foto av Elvis från **Love Me Tender** perioden så hade detta mini-album mycket charm, ändå existerade det endast 12 månader i skivaffärernas hyllor. Det berodde på att RCA började marknadsföra och ge ut sina egna skivor i stället för att bevilja franchise till HMV. Därför försvann Good Rockin' Tonight i september 1958, liksom resten av HMV:s katalog, och gavs heller aldrig ut på nytt. Alla fyra spåren gavs sedan ut på RCA:s brittiska version av albumet **A Date With Elvis (RD 27128)** i juli 1959.

Den andra HMV EP:n blev deras svanesång och deras sista Elvis utgåva i detta format. Men bara en månad efter att den hade getts ut kom RCA:s andra Elvis EP. De tre första utgåvorna fick alla sina namn efter låttitlar (**Love Me Tender, Peace In The Valley** och **Good Rockin' Tonight**) men den andra Extended Play skivan på RCA visade stolt namnet på artisten **"ELVIS PRESLEY"** med stora tjocka svarta bokstäver i det övre vänstra hörnet på omslaget.

RCA EP – ELVIS PRESLEY (RCX 104)

Utgiven: Oktober 1957
Låtar: I Need You So / Have I Told You Lately That I Love You/
 Blueberry Hill / Don't Leave Me Now

Det här var Elvis fjärde brittiska EP, hans andra med RCA-etiketten och den gavs ut i tid för julhandeln 1957. Omslagets design var i samma stil som den amerikanska EP:n **Just For You** och även om tre av spåren var desamma som på den amerikanska utgåvan så var denna "minipärla" ljuv musik för brittiska öron då den bjöd

Storbritannien på ytterligare en unik Elvisprodukt. Spåret som skilde sig från den amerikanska utgåvan var bytet av **Is It So Strange** till **Don't Leave Me Now**. När **Jailhouse Rock** EP:n gavs ut i januari 1958 så trodde de flesta fansen att de hade blivit lurade av RCA eftersom Don't Leave Me Now fanns med på soundtrack utgåvan. Efter att ha köpt den senare utgåvan fyra månader efter den första stod det klart att det var en helt annan inspelning som Elvis hade gjort av samma sång. Det var också märkligt att det dröjde nästan två år innan Is It So Strange gavs ut i Storbritannien på albumet A Date With Elvis.

Ytterligare förvirring uppstod när importversioner av det amerikanska 12" **Loving You** albumet kom till Storbritannien och det upptäcktes att de fyra låtarna på den brittiska EP:n fanns med på det amerikanska albumet från Elvis andra film.

EP-skivans popularitet bland fansen i Storbritannien blev ett behov som RCA UK behövde tillgodose för till skillnad mot Amerika, där singlarna gavs ut med fantastiska fullfärgsomslag, så gavs alla 45-varvs singlar ut i ett rött och vitt "bolagsomslag" utan några bilder av artisterna. För 78-varvorna var situationen

ännu värre då RCA inte ansåg det vara värt ens kostnaden med ett tvåfärgat bolagsomslag utan gav ut den sköra shellacken i ett enkelt brunt pappersomslag som var fult och kändes riktigt hemskt. De flesta affärerna erbjöd sina egna pappersomslag för några pence extra och det var definitivt värt kostnaden för att hålla de värdefulla skivorna i så bra skick som möjligt. I oktober 1957 hade det i Amerika redan getts ut över ett

album i tre stycken fyra-spårs EP-utgåvor.

Storbritannien hade ingen EP topplista förrän i mars 1960, men när den nästan motsvarande amerikanska utgåvan av Just For You gavs ut i augusti 1957, åkte den direkt in på 2:a platsen på **Billboards** EP lista och det till största delen tack vare att den innehöll den utgivna Is It So Strange. De övriga tre spåren gavs ut på Loving You albumet men fanns inte med på de två

dussin Elvis EP:n, till skillnad mot Storbritannien, på grund av deras praxis att dela in alla 12 spårs LP (Long Playing)

tidigare utgivna Loving You EP-skivorna från filmen. Medan många amerikanska fans älskade EP konceptet, så var inte försäljnings-siffrorna

speciellt uppmuntrande, vilket gjorde att EP-skivan var mer eller mindre förlegad i mitten av 60-talet. Frånsett den hemska **Easy Come, Easy Go** EP:n 1967 och **Tickle Me** EP:n 1965, gavs det inte ut några vanliga EP-skivor i Amerika efter 1962, förutom **Viva Las Vegas**. Den EP:n gavs ut eftersom det sades att det inte fanns tillräckligt med bra material från filmen efter att Tom Parker hade förbjudit allt duettmaterial med Elvis och **Ann-Margret**. Men det låg långt in i framtiden då Elvis fjärde brittiska EP gavs ut i oktober 1957.

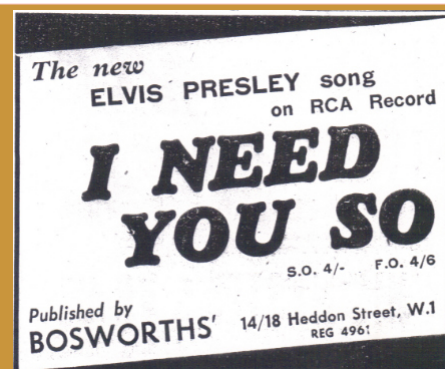
Under Elvis inspelnings-sessioner, i början av januari 1957, på **Radio Recorders** och **Paramounts Scoring Stage**, så sköttes pianospelandet på större delen av *Loving You* soundtracket och övriga låtar av **Gordon Stoker** och **Hoyt Hawkins** från **The Jordanaires**. För de fyra låtarna på inspelningarna den 19 januari anlätades **Paramounts** pianist **Dudley Brooks** och han behölls även för inspelningarna den 23 februari 1957. De fyra spåren på den här EP:n kommer från båda dessa sessioner. Från och med då och därefter behöll RCA Dudley för ytterligare arbete vid Elvis inspelningar. Detta varade ända fram till det att han slutligen ersattes av **Floyd Cramer** på den sista inspelnings-sessionen på 50-talet den 10 juni 1958.

Dudley Brooks återupptog sina västkust-kontakter genom att spela piano för Elvis på inspelningar under 60-talets filmår. Det råder ingen tvekan om att han behölls på grund av att han hade ansetts vara en stark medlem i inspelningsteamet under sina första inspelningar 1957.

Ben Weismans demokiva.

Med undantag för *Don't Leave Me Now*, så var övriga låtar på den här enastående EP:n covers på några av Elvis favoritlåtar. Det var synd att han inte fortsatte med detta koncept genom att gå in i en studio ungefär en gång i halvåret även på 60-talet och 70-talet för att spela in några av sina personliga favoriter för att på det sättet öka studioproduktionen. Första spåret på sida ett, *I Need You So* var faktiskt den sista av de fem låtar som spelades in under heldagsinspelningen som

började klockan 10 och slutade klockan 18:30 lördagen den 23 februari 1957. Känslan av en sen kväll som de skapade i *I Need You So* under den sena eftermiddagen är enastående och den utmanar originalinspelningen med **Ivory Joe Hunter** trots den annorlunda instrumenteringen på masterinspelningen. **Bill Blacks** bas och **D.J. Fontanas** trummor matchar **Harold Holmes** respektive **Chuck Walkers** på originalinspelningen, liksom Dudley Brooks galanta bluespianospel återskapar känslan och stämningen från den den legendariske Ivory Joe Hunter. Vad som är mer anmärkningsvärt är att de av **Ludwig Joe Jordan** och **Roland Jones** mjukt spelade dubbla trumpeterna, tillsammans med de dämpade dubbla tenorsaxofonerna som **Bud Johnson** och **Elmer Williams** spelar på originalet, på ett häpnadsväckande sätt ersätts av **Scotty Moores** skickliga sologitarrspel. **The Jordanaires** bidrag i form av harmonier, som också

IVORY JOE'S
BEST-SELLING RETAIL RHYTHM & BLUES RECORDS

HERE TO STAY!
MOST-PLAYED JUKE BOX RHYTHM & BLUES RECORDS

3 M-G-M Records Releases
3 Tremendous M-G-M Hits!

IVORY JOE HUNTER
Sings and Plays

★ **I NEED YOU SO**
LEAVE HER ALONE
M-G-M Non-Breakable 10663

S. P. BLUES ★
WHY FOOL YOURSELF
M-G-M Non-Breakable 10618

I ALMOST LOST MY MIND
IF I GIVE YOU MY LOVE
M-G-M Non-Breakable 10578

Printed on METROLITE NON-BREAKABLE under Normal Use

M-G-M RECORDS
THE GREATEST NAME IN ENTERTAINMENT
701 SEVENTH AVE. NEW YORK 19, N.Y.

för tankarna till en sen kväll, kompletterar den rökiga nattklubbsskänslan och ersätter **Leo Williams** trombon och **Joe Evans** altsax från originalinspelningen. Balladens sentimentalitet som Ivory Joe skapade i sitt framförande kopierades helt och hållet genom Elvis känslosamma sånginsats. Medan hans inspelning på **RCA Victor** kanske inte hade samma kommersiella

RCX-104 (EPA-4041) **ELVIS PRESLEY** RCX-104 (EPA-4041)

with The Jordanaires

Side 1

1. I NEED YOU SO
2. HAVE I TOLD YOU LATELY THAT I LOVE YOU?

Side 2

1. BLUEBERRY HILL
2. DON'T LEAVE ME NOW

The amazing and controversial Mr. Presley gives his own very special vocal treatment of four well-known popular ballads. Accompanying Elvis in all the numbers are his usual three musicians—Bill Black on bass, Scotty Moore on guitar and D. J. Fontana on drums. In addition, Elvis is assisted by Dudley Brooks, a very accomplished pianist whom Elvis first met when he started to make "Loving You." Elvis has used him on all his recording sessions since. And finally, on all but "Blueberry Hill," Elvis has the able backing of the Jordanaires, the vocal quartet which has appeared on so many of his hit records.

ELVIS PRESLEY as he appears in the Hal Wallis-Paramount Picture "LOVING YOU"

A 'NEW ORTHOPHONIC' HIGH FIDELITY 45 RPM RECORDING

RCA RECORDS LONDON SE11

Made in England Laminated with 'Clarifoil' made by British Celanese Limited McNI0.59®

RCA RCX-104
ELVIS PRESLEY with The Jordanaires

potential som originalutgåvan på **MGM**, som ogenerat riktade sig till R&B-marknaden, så är den ändå ett fint exempel på Elvis förmåga att sjunga blues.

Det här var den första brittiska Elvis EP-skivan som hade ett fullfärgs-omslag med ett foto av honom på både fram- och baksidan. I skarp kontrast till de första tre brittiska utgåvorna där man använde svartvita bilder av Elvis där han hade blont hår. På det här omslaget hade han svart hår, poserade med en gitarr och bar en snygg randig skjorta och en röd jacka. Omslagsfotot togs av RCA Victor i mitten av 1956

vid en speciell fotosession för Elvis andra amerikanska albumutgåva som kort och gott fick namnet **Elvis** men som började kallas **Rock 'n' Roll No 2**. HMV valde att inte använda det amerikanska omslaget på sin brittiska albumutgåva så den här bilden av Elvis med randig skjorta var ny. "Röda jackan"-omslaget var också något nytt för de brittiska fansen och naturligtvis blev det snabbt ett "måste" i garderoben för tonåringar runtom i landet. Uppenbarligen så var det ett av Elvis favoritplagg och RCA fortsatte att använda det på skivomslag. Så sent som 1958 använde man det på skivan med **One Night** som kopplades ihop med

I Got Stung. På baksidan av EP-omslaget finns ett svartvitt foto från filmen *Loving You*, där Elvis

sjunger **Lonesome Cowboy**, och en anonymt skreven text om musikerna som backar den "håpnadsväckande och kontroversielle Mr. Presley". EP:n blev ett "måste" i alla rock 'n' roll fans skivsamlingar om så bara för att höra Elvis göra en fantastisk imitation, i sin version av **Blueberry Hill**, där han låter exakt som **Fats Domino**. Det var ännu

ett fint exempel på hur den vite grabben Elvis, sjöng "svarta" rhythm and blues låtar och på så sätt bidrog till att man accepterade "race music" (musik som framfördes av svarta artister) som en del av mainstream popen i hela Amerika. Hans insatser uppskattades i alla fall i de svarta ghettona och det gav ökat inflytande för den kommande medborgarrörelsen som framgångsrikt leddes av den karismatiska **Martin Luther King**.

Nästa gång vrider vi klockan tillbaka till månaderna januari och oktober 1958 för att fokusera på två storslagna Extended Play klassiker med Elvis. Den första var en banbrytande utgåva på flera sätt än ett! Var med oss när vi kommer halvvägs, med EP nummer fem och sex, när vi fortsätter vårt Vintage Vinyl Countdown med Elvis tolv första brittiska EP:n.

**Översättning:
Elvis Ahlgren**

Musikresor

För dig som gillar att göra resor i musikens tecken så ger vi dig här möjligheten att följa med på två jättefina resor under 2023 som båda har många Elvisinslag.

Researrangör är **Swansons** som erbjuder dessa två resor med rabatt speciellt för oss medlemmar i Elvis i Norden:

- 1. Musikresan till Kalifornien** den 4 oktober. Bland Elvisinslagen ingår besök både på Hillcrest Road och huset i Palm Springs.
- 2. Stora Musikresan** till News Orleans, Memphis och Nashville den 23 september. Mycket Elvis i alla tre städer. En hel Elvisdag där vi bland annat besöker lägenheten i Lauderdale Courts där Elvis bodde 1949-1953.

Mer info om resorna hittar ni på www.swansons.se
Frågor och bokningar görs hos Swansons på telefon: 0479 14470
eller e-post: info@swansons.se

500,- KRONOR RABATT!

För registrerade **medlemmar i Elvis i Norden** (om du fyllt i formuläret på vår hemsida www.elvis.ax och får Elvismagasinet regelbundet) så är du berättigad till 500,- kronor rabatt på vald resa.

För att erhålla rabatten gör du så här:

1. Anmäl dig till (boka) Stora Musikresan eller Musikresan till Kalifornien hos Swansons och betala anmälningsavgiften.

2. Meddela oss på Elvis i Norden vilken resa du har bokat på e-post: elvismagasinet@elvis.ax

Vi bekräftar att vi har mottagit ditt meddelande och meddelar sedan researrangören att du ska få 500,- kronor rabatt avdraget på slutbetalningen av resan.

För mer information om resorna se följande sida och www.swansons.se

Musikresan till Kalifornien 2023

Reseledare Bruno Tillander och Isabelle Lundgren

**Häng med
på den här unika resan!**

Du träffar musikhistoriskt intressanta celebriteter i
Los Angeles. Vi öppnar dörrar till miljöer där
en vanlig turist aldrig kan sätta sin fot!

Fullt program!

**Avgång 2023:
4 oktober**

Dag för dag-program läser du på www.swansons.se
och www.g9produktion.se
Bokning och förfrågningar gör Du hos Swanson's
tel. 0479-14470 info@swansons.se

**Ditt livs äventyr
väntar!**

EN RESA GENOM AMERIKANSK MUSIKHISTORIA

"En dröm gick i upplevelse. Stort tack, resan har berikat mitt liv". Anneli Gunnarsson, Oxelösund

**Investera i
Dig själv!
Du får kunskaper
och minnen
för livet!**

Res med

OBS!
NYA programpunkter!
Du möter **NYA** världs-
berömda legender!
Helt **NYA**
övertäckningar!

Missa inte detta!

STORA MUSIKRESAN

NEW ORLEANS - MEMPHIS - NASHVILLE

Avgång 2023: 23/9

*"Allt var fantastiskt väl genomfört, roligt och lärorikt.
Inga longörer. Alltid väl förberett dit vi kom!"*
Elisabeth Bregård, Västerås.

Boka resan i god tid hos
Swanson's. Tel: 0479 14470
Dag för dag-program på www.swansons.se

Här kommer några historier om Graceland som ni kanske inte har hört.

Den första handlar om **de två vita marmorlejon** som finns på Graceland. Om du har varit på Graceland, är jag säker på att du sett dem framför Graceland. Om du inte varit där, kan du se dem på albumomslaget till Elvis' album **Recorded Live On Stage in Memphis** från juli 1974.

Innan Elvis köpte Graceland, bodde han i ett hus på **Audubon Drive**. Varje gång han lämnade huset, passerade han ett hem på **Cherry Road**. Det huset hade två små marmorlejon utanför. Elvis beundrade alltid dessa lejon och strax efter att han köpt Graceland, körde han till huset på Cherry Road, knackade på och frågade om han fick köpa lejonerna. Inte långt därefter, anlätade Elvis en firma som flyttade lejonerna och installerade dem där de står nu. Fakturan för flytten och installationen är daterad 21

Lejonen på Graceland

Skivomslaget från 1974 pryds av Graceland och lejonerna.

Gracelands Meditation Garden i augusti 2000.
Foto: Elvis Ahlgren

*Meditation Garden fylld av Tidskriften Elvis medlemmar.
Foto: Elvis Ahlgren*

augusti 1957, bara månader efter det att han köpt Graceland.

Min andra historia handlar om **Meditation Garden** inne på Graceland. 1964-965 lät Elvis arkitekten **Bernard Grenadier** designa och bygga Meditation Garden. Den är utformade om en halvcirkel gjord av mexikanskt tegel, en gångväg prydd med pelare, färgat glas och en fontän i mitten. Elvis ville ha en vacker och fridfull plats för reflektion. Elvis hade aldrig en tanke på att bli begravd där.

Så här ser den ut idag. Notera betonggolvet. Men visste du att Elvis aldrig fick

se detta golv, originalet utgjordes nämligen av terrakotta.

Elvis och hans mamma Gladys Presleys kroppar blev flyttade från **Forest Hill Cemetery** till Meditation Garden den 2 oktober 1977. Strax därefter lät **Vernon Presley** måla terracottagolvet rött.

Men i mars 1978, bestämdes det att terrakottan skulle bort och ersättas med cement. Skälet var som jag förstod att terracottagolvet lätt blev halt av endera regn eller av vattnet från fontänen. Eftersom turister var tillåtna att besöka Graceland blev det även en säkerhetsfråga.

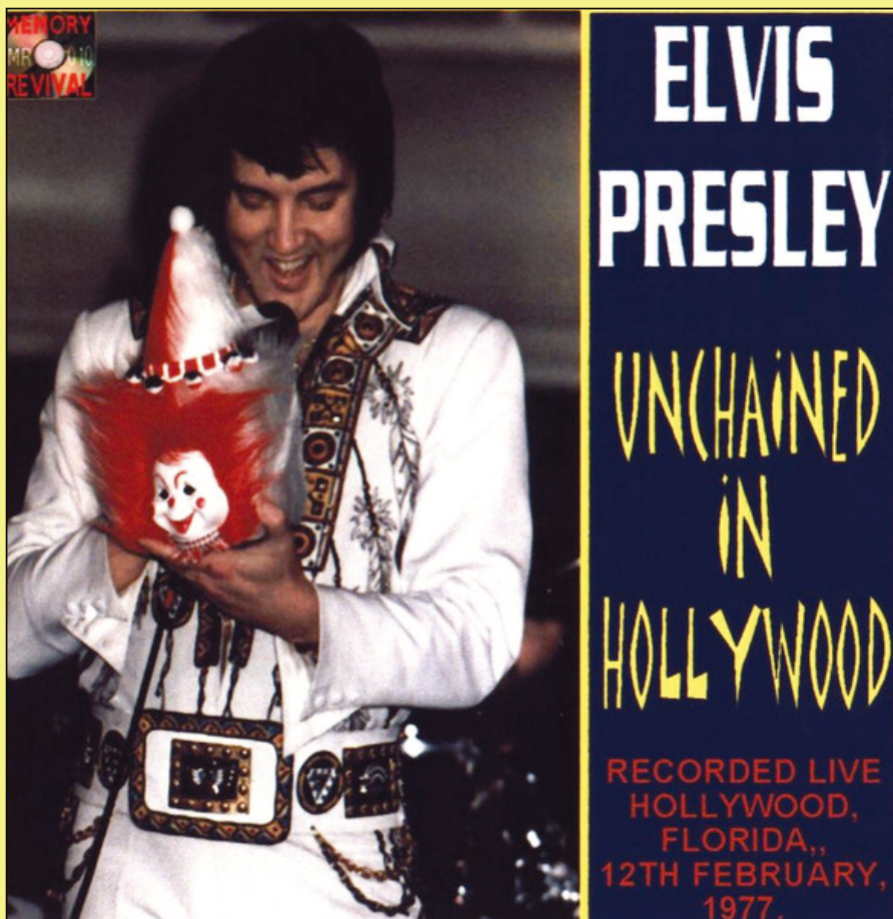
*Gravarna ligger också här.
Foto: Elvis Ahlgren*

Elvis - Live In Hollywood?

De som läst mina tidigare artiklar i olika Elvistidningar genom åren vet att jag funderar och spekulerar mycket kring Elvis liv, hur det var och hur det kunde ha blivit om han inte hade gått bort den där augustidagen 1977. Något som jag funderat mycket på är alla dessa (relativa) småstäder som Elvis uppträdde i under framför allt de sista två åren av sitt liv 1976–1977. Den här artikeln skall handla om en av dessa städer. Eller rättare sagt, jag hade en ganska klar tanke om vad denna artikel skulle handla om när jag började skriva, men när jag väl började gräva fram information och fakta ledde dessa artikeln i en delvis annan riktning...

Konserten på Hollywood Sportatorium finns bland annat på denna CD: Unchained in Hollywood.

Den 12 februari, 1977 inledde Elvis sin första turné under 1977 med en konsert i Hollywood, Florida. Elvis gjorde sammanlagt 10 konserter på 10 dagar och turnén avslutades i Charlotte, North Carolina den 21 februari. Jämfört med den bejublade femdagarsturnén som avslutade 1976, med nyårskonserten i Pittsburgh som höjdpunkt, var det

tyvärr en trött och omotiverad Elvis som uppträdde. Den här artikeln skall dock inte handla om Elvis hälsa och välmående under denna februariturné, utan riktar in sig på den första konserten i Hollywood där Elvis uppträdde i arenan **Hollywood Sportatorium** inför 15 500 fans och bar

scendräkten som kallas **The Indian Feather Suit**.

Jag börjar med en fråga: Är det någon av Elvismagasinetns läsare som har hört talas om Hollywood, Florida? Annat än möjligtvis i det sammanhanget att Elvis uppträdde där 1977? Självtänkt kan jag erkänna att jag inte hade gjort det och hade ingen aning om var i Florida

**Hollywood Sportatorium öppnades 1970 och revs 1993. Kapaciteten var 15 532 personer.
Foto: Mark Marovits**

staden ens ligger. Jag började därför med att leta reda på staden via Google Maps. När jag hade hittat staden zoomade jag ut och upptäckte till min stora förvåning att den ligger mitt emellan Miami och Fort Lauderdale i det som kallas Miami Metropolitan Area, eller som vi säger på svenska, storstadsområdet Miami. Den ligger alltså inte ute på "bondvischan" som jag faktiskt hade förväntat mig.

Detta ledde nya frågor: Varför skriver man inte i olika böcker eller på

Internet att Elvis uppträdde i Miami i stället när det skrivs om denna konsert? Det tycker jag varit det naturliga att göra. Låt oss göra en jämförelse med Sverige: När olika världsartister, exempelvis **Bruce Springsteen, Rolling Stones, Coldplay, AC/DC, Ed Sheeran**, med flera uppträder på **Friends Arena** heter det alltid att de uppträder i Stockholm. Även fast Friends Arena faktisk ligger i Solna och inte i Stockholm! Ingen skulle komma på tanken att säga att **Beyoncé** kommer

till Solna nu i maj, 2023, utan det står att hon kommer till Stockholm.

Det enkla svaret är förstås att det står på biljetten att Elvis uppträdde i Hollywood. För mig är det dock helt ologiskt och det ger också en felaktig bild av var Elvis uppträdde någonstans för de som inte har detaljkunskap om städerna i södra Florida.

Låt mig förklara varför jag tycker detta är mycket viktigt: I till exempel **Albert Goldmans** skandalbok **ELVIS** från 1981 skriver

Goldman att Elvis manager **Överste Parker** lät Elvis uppträda nästan enbart i olika småorter "ute på landet" under de sista åren där inga tidningar kunde skriva ner Elvis och där fansen bara var glada att han kom dit och inte brydde sig om hur han såg ut eller hur han sjöng. Elvis skulle helt enkelt gömmas undan alla kritiska skrivelser.

Här kommer ett exempel från denna bok, på sidan 430 skriver Goldman: "... allt eftersom han försämrades av sitt drogmissbruk och började utsättas för våldsamt kritik i lokalpressen, förmådde hans uppsvällda gestalt överste Parker att föra sitt missfoster allt längre och längre bort från stora befolkningscentra för att bara visa upp honom för de människor som skulle ha struntat i om Elvis kom in på scenen med buken vilande i en skottkärra..."

Står det då i ett turnéschema att Elvis uppträdde i Hollywood, Florida är det ju också lätt att få den uppfattningen att Goldman har rätt. Skulle det däremot stå att Elvis uppträdde i Miami faller dock Goldmans tes. För säkerhets skull letade jag reda på en karta över Miami från mitten av 70-talet och redan då var

En nytgåva där man kopplat ihop konserten i Hollywood den 12 februari med konserten den 13 februari i West Palm Beach.

Hollywood en del av storstadsområdet Miami.

Florida Department of State skriver så här om arenan Hollywood Sportatorium där konserten hölls:

"Från 1970 till 1988 var den värd för några av rockens största namn. Ursprungligen planerad som en sportarena, lockade Sportatorium aldrig en professionell franchise.

Akter inklusive **Led Zeppelin, Fleetwood Mac, Pink Floyd** och **Kiss** spelade i lokalen under de första åren, och innan dess stängning 1988 välkomnade "Sporto" konserter av musiker inklusive **Duran Duran, Madonna, Mötley Crüe, Guns N' Roses** och **Aerosmith**. Sportatorium var också värd för Florida Artists Hall of Famers som **Tom Petty** och **Don Felder** (med **Eagles**), samt **Lynyrd Skynyrd** och **Allman Brothers Band**.

Musiker beklagade den fruktansvärda akustiken i lokalen; **Billy Joel** kallade Sportatorium en "akustisk mardröm". Även om regn ofta föll på publiken och scenen under kraftiga stormar, gjorde avsaknaden av någon annan plats i dess storlek i södra Florida Hollywood Sportatorium till det enda valet för stora konsertevenemang i området fram till byggandet av Miami Arena 1988.

Tomt sedan 1988, och skadat av orkanen Andrew, revs Hollywood Sportatorium 1993. Idag står en stormarknad på platsen för vad som en gång var södra Floridas hem för rock & rollens superstjärnor."

Denna text ger oss alltså svaret på två frågor: Elvis var inte ensam om att uppträda i Hollywood Sportatorium, utan han var i mycket gott sällskap för det var där som alla 70-talets rockstjärnor uppträdde när de kom till södra Florida. Detta av den enkla anledningen att det var den enda inomhusarenan i södra Florida som var stor nog för de största stjärnorna.

Överste Parker gömde alltså inte undan Elvis när han lät honom uppträda i Hollywood, utan det var precis tvärtom – han

Konserten den 12 februari i Hollywood

01. **Introduction: Also Sprach Zarathustra**
02. **C. C. Rider**
03. **I Got A Woman / Amen**
04. **Love Me**
05. **If You Love Me (Let Me Know)**
06. **You Gave Me A Mountain**
07. **Jailhouse Rock**
08. **O Sole Mio (Sherrill Nielsen) / It's Now Or Never**
09. **All Shook Up**
10. **(Let Me Be Your) Teddy Bear / Don't Be Cruel**
11. **My Boy (one line) / My Way**
12. **Little Sister / Return to Sender (one line)**
13. **Help Me**
14. **Polk Salad Annie**
15. **Introductions of singers, musicians, orchestra**
16. **Early Mornin' Rain**
17. **What'd I Say**
18. **Johnny B. Goode**
19. **Drum Solo (Ronnie Tutt)**
20. **Bass Solo (Blues - Jerry Scheff)**
21. **Piano Solo (Tony Brown)**
22. **Love Letters**
23. **School Day**
24. **Hurt (with reprise)**
25. **Hound Dog**
26. **Funny How Time Slips Away**
27. **Wooden Heart (one line) / Unchained Melody**
28. **Can't Help Falling In Love**
29. **Closing Vamp / Announcements.**

bokade in Elvis i den enda arena som passade en superstjärna som Elvis!

Några av de mest osmickrande bilderna från 1977 är tyvärr tagna under denna konsert. Konserten finns utgiven på några olika bootlegs, dock bara publikinspelningar.

Länk:

Hela konserten från en av de olika bootleggen:

[Elvis Live In Hollywood February 12 1977 - YouTube](#)

På otrampad mark i Västtyskland

Parallellt med Graceland/Memphis, Hawaii och Los Angeles är Bad Nauheim med omnejd den plats tusentals fans vallfärdar till varje år för att gå i Elvis fotspår och få en uppfattning om det liv han levde i under sin militärtjänstgöring i dåvarande Västtyskland. Sommaren 2022 möjliggjordes min första resa till de platser där Elvis vistades under 17 månader 1958-1960.

Tillsammans med kollegan på temat "I Elvis fotspår", **Roger Ersson**, gjorde vi 8 dagar, 7 nätter, 68 mil med hyrbil, 13 000 steg i snitt/dag och 500 unika bilder i området. När vi stod i kö för att checka in på Frankfurts flygplats inför hemresan kunde vi konstatera att vi nådde vårt mål till 100% med att besöka alla planerade Elvisplatser i delstaten Hessen. Eftersom flera av Elvismagasinet

läsare har varit på många av dessa platser har jag försökt plocka ut de sevärdheter som kanske är udda och inte så välbesökta. Förhoppningsvis blir läsningen mer intressant då...

Innan vi börjar resan genom det tyska Elvislandet vill vi framhålla och tacka två fantastiskt kunniga Elvisfans för deras stöd

med faktauppgifter; **Pia Hird Lundberg** och **Annelie Olsson**, tack!

Inledningsvis vill jag nämna att på grund av upphovsrättslagen har bilder på Elvis och Priscilla inte kunnat publiceras i den här artikeln förutom några undantag.

Juliet Prowse och Elvis i PR-foto för filmen G.I. Blues 1960
Foto: Paramount Pictures

Frankfurt am Main: om vi börjar denna artikel med Elvis sista tid och plats i Västtyskland hamnar vi på **Der Frankfurter "Rhein-Main-Air-Base"**, 2 mars 1960. Flygplatsen byggdes 1936 och användes av United States Air Force mellan 1945 till 30 december 2005. Elvis gick ombord på planet klockan 17.00 som skulle ta honom tillbaka hem i det 4-motoriga planet Douglas C-54 G.I.S. Skymaster som användes under WWII och Korea kriget. Förmodligen kände sig Priscilla lämnad där på flygplatsen och hade redan börjat längta efter att få träffa Elvis igen.

I övrigt är Frankfurt en stad med många Elvisplatser väl värda sitt besök. För att nämna några: **Haupbahnhof** (från filmen **G.I. Blues** 1960), **Messe Frankfurt Venue** (världens idag största mäss- och

Kenneth känner sig som en kung i Elvis rum 206.
Foto: Roger Ersson

kongresshall som Elvis besökte 27/12-58 & 7/2-59 för Holiday on Ice), **Brückenkeller** (restaurang med Hal Wallis 17/8-59 inför filminspelningen), **Musikhaus Hummel** (där Vernon köpte Isana-gitarren i julklapp till Elvis 20/12-58), **Frankfurter Zoo** (som Elvis & **Vera Tschechowa** besökte efter deras möte med familjen **Marquette** 18/1-59 i deras hem på **Platenstrasse** genom "March of Dimes"), **97 General hospital** (ett armésjukhus som Elvis lades in på vid två tillfällen för "tonsillitis" 3/6-12/6 & 24/10-29/10 1959), **Edwards Kaserne** (från filmen där **Juliet Prowse** (Lili) väntar på Elvis (Tulsa) inför utflykten i sin Mercedes Benz 190 SL cabriolet) samt **Film-Palast** (Elvis möter Bill Haley och bar uniform 24/10-58).

Bad Homburg: från 2004 är stadens marknadsföringslogon "Champagnerluft und Tradition". Elvis fick permission från kl.12:00 den 4/10-58 och åkte till **Ritters Park Hotel** och beställde direkt in en lunch från menyn bestående av Frankfurter Wünstchen mit Sauerkraut.
-Tyvärr finns inte maträtten kvar på menyn för dagens gäster (jag har frågat)... Anledningen till Elvis besök där var att **Vernon, Minnie Mae, Red West** och **Lamar Fike** anlände till Frankfurt flygplats den 5:e oktober och tillsammans bodde de på hotellet en natt innan de bokade hotell i **Bad Nauheim**.
Elvis rumsnummer på Ritters var **206** som idag är fullt bokningsbar i namnet "Elvis suite #206". På bilden tar jag igen mig i rum 206 där Elvis satt med gitarr inför ett stort pressuppbåd

Kenneth vid ett minnesmärke vid Gederner See. Den tyska texten lyder på svenska: "Till minne av Elvis A. Presley som under sin tid i militären 1959 gärna vistades vid Gederner See"

Foto: Roger Ersson

omkring sig. Roger och jag bodde flott och sov gott i detta rum och trivdes fint på hotellet som idag heter **Steigenberger Hotel**. Kan nämna att rummet är helt renoverat efter en brand så det finns inget original kvar från Elvis tid.

I övrigt träffade Elvis **Margit Burgin**, 17 år, som syns på många bilder från den här tiden. Elvisplatser att besöka kan vara **statyn av Friedrich III** (parken mitt emot hotellet, 5/10-58). **Turnhalle; Der Wetterau**

Karate som öppnades 1959 av **Jürgen Seydel**. Elvis tog sin första lektion i denna studio 6/12-1959. Redan sommaren -59 åkte Elvis och **Rex Mansfield** till **Usingen** (där Seydel bodde) för att ta privatlektioner. Elvis och Seydel träffades kontinuerligt ända fram till 1 mars 1960 och tillsammans reste de ett par gånger till **Paris** för att träffa **Master Tetsuji Murakami**, en japansk karate-representant i Europa.

Gederner See: ligger cirka 35 km från Friedberg och dit kommer man på väg 275. Förmodligen tog även Elvis denna väg under sin permission och semester, två veckor i augusti 1959. Elvis behövde semester denna period för den inföll i samband med årsdagen av hans mamma Gladys bortgång 14 augusti 1958.

Bad Nauheim: "Die Gesundheits stadt" ! Förutom att staden idag är känd för Elvis Presleys boende större delen av sin

**"Die Turnhalle" som Elvis besökte vid tre olika tillfällen.
Foto: Roger Ersson**

militärtjänstgöring är staden även en berömd kurort med 150 års anor av hälsa och spa. Jag har räknat till 35 Elvis-sevärdheter i Bad Nauheim. Roger och jag hade glädjen att få mycket tid på varje sevärdhet.
-Nu ska jag försöka sammanfatta mina största Elvisminnen från staden där Elvis bodde med sin pappa och farmor mellan 6/10-58 till 2/3-60.

Sportheim: "die Turnhalle" är en plats i centrum som Elvis besökte vid tre tillfällen; 27/3-59 ("Elvis' over the Hump Party" när han firade att halva militärtjänstgöringen var överstökad), 19/12-59 (Christmas Party med bataljonen. Denna tillställning torde vara första gången Elvis tog

med Priscilla ut i officiella sammanhang. Enligt **Vern Emmons** som delade rum med Elvis 45 dagar ute i fält var detta tillfälle en av få gånger Elvis sjöng inför publik.), 8/1-60 (Elvis firar sin 25-årsdag och bilder från denna kväll visar hur han bjuder Priscilla på den berömda choklادتårtan "Elvis", för övrigt inköpt på Cafe Bienerkorb. -Om jag får tycka till så var den för torr för min smak...).

Villa Grunewald: efter 5 nätter på Hilberts Park Hotel tog familjen in på detta hotell och bodde här mellan 11/10-58 till 3/2-59. Elvis hyrde 6 rum där det

**Hotel Villa Grunewald rum 10.
Foto: Roger Ersson**

sätte tillhörde Elvis sekreterare **Elisabet Stefaniak** från 23/12-58. Trevligt att det finns många original kvar i hotellet som möbler och piano i foajén och matsalarna. Som bilden påvisar ligger man gott i Elvis originalsång i **rum #10** som helt är möblerad av original från tiden Elvis bodde där.

Lägenheterna nära fotbollsplanen.
Foto: Roger Ersson

Amerikansk fotboll: Amerikansk fotboll: Elvis gillade "Football" genom livet och så även i Västtyskland. Ett stenkast från Goethestrasse ligger planen som Elvis spelade football. Av omgivningarna ser man på bilder att lägenheterna och rökhuset **Smokehouse** ännu finns kvar. Eftersom byggnaderna står kvar idag tyckte vi det var festligt att ta en närmare titt då Elvis själv promenerade förbi lägenheterna till och från spelplanen. Däremot är **Gradierbau**, som då fanns, rivet.

Smokehouse
Foto: Roger Ersson

Gatuskylden
Foto: Kenneth Östlund

Kenneth och Roger framför huset på Goethestrasse 14
Foto: Kenneth Östlund

Goethestrasse 14: i Elviskretsar mest känd för att vara Elvis hem 3/2-59 till 2/3-60. Tyvärr är de nuvarande ägarna även kända för att nästan vara hatare av Elvisfans... Vi kände givetvis till det och därför bjöd vi in oss själva i

god tid innan resan i form av ett brev på tyska. -Vi presenterade oss och våra avsikter. Vi uppgav e-post, mobilnummer och utdelningsadress med bifogad sedel om 5 EUR. Naturligtvis förväntade vi oss ingen respons - och

mycket riktigt så uteblev den. Men vi tyckte att idén var rolig, udda och väl värd försöket... Det var i detta hus som Elvis & Priscilla träffades första gången, 14 september 1959.

Helden: 14 april-59, **Steinfurth** utanför Bad Nauheim; Elvis och tio andra soldater fick uppdraget att flytta en minnessten över veteraner från Första Världskriget från byns kyrka (Evangelische Kirche) till en kyrkogård i närheten. Kyrkogården, minnesmärkets slutgiltiga placering var väldigt svår att hitta. Vi besökte flera kyrkogårdar i närheten innan vi kontaktade en expert på "Elvis i Västtyskland". Då fick vi karta och en vägbeskrivning, sen var saken biff! -Tack Andreas Schröer!

*Tills sist hittade vi minnesmärket på en kyrkogård.
Foto: Roger Ersson*

*Elvis flyttar en minnessten i Steinfurth. (Helden=Hjältar)
Foto: Amerikanska armén*

Herrnmühle: Elvis var med och firade av pensionerade sergeant **Ira Jones** på restaurang Herrnmühle i mars 1959. Vid sin sida hade Elvis sällskap av Margit Burgin, förstås. Det finns en bild av Elvis och Ira på Johannisberg med staden Bad Nauheim i bakgrunden. Restaurangen som är känd för sin, rumpstek, ligger mellan Bad Nauheim och Usingen.

Ira Jones och Elvis.
Foto: Ira Jones (Wikipedia - fair use)

Restaurang Herrnmühle var stängd.
Foto: Amerikanska armén

-Tyvärr var den stängd på obestämd tid när vi hade vågarna förbi.

Hattsteinweiher: en liten sjö som är känd för att locka besökare från hela världen, inklusive vår Man. Elvis drog till lugnet den 14 augusti 1959 för att kunna fokusera på sorgen efter sin mors tragiska bortgång. Alla på plats såg hur deprimerad, nedstämd, tyst och melankolisk Elvis var. Han stannade här i 4 timmar och tog sig ändå tid för sina tyska fans. Därefter reste han till Gederner See (se ovan). **Peter Weidemann**, 15 år vid den här tiden, har blivit känd för att han blev den lycklige att få Elvis transistorradio på denna plats. Givetvis har Weidemann kvar radion i sin ägo ännu till denna dag.

Elvis besöker Hattsteinweiher, Usingen
Foto: Dr. Peter Weidemann

Kenneth vid Hettsteinweiher 2022.
Foto: Roger Ersson

"Ratskeller"

Foto: Roger Ersson

Idstein: Paramount Pictures med **Hal B. Wallis** som producent gjorde en exteriör på **König-Adolf Platz** i Idstein. I filmen G.I. Blues har "The Three Blazes" gått över torget och är på väg in i restaurang "Ratskeller". Att G.I. står för Government Issue (Regeringens problem) visste ni kanske redan, vilket i egentlig mening betyder "en amerikansk soldat". En annan sevärdhet från filmen är Marlas lägenhet dit Tulsa kom i en taxi. Lägenheten är belägen

bakom en fontän på ett litet torg och en stor port där Tulsa står framför och läser på en liten papperslapp. -*Elvis stuntman i Tysklandstagingarna var Tom T.W Creel of Laurel. Jag vill påstå att han var väldigt lik Elvis i profil.*

Eltville och Rüdesheim: städerna ligger fantastiskt vackert vid floden Rhen med vinodlingar upp över bergen. I filmen ligger dockteatern i Eltville där Elvis sjunger "**Muss i denn**"

på ett skojfriskt sätt. Paret stiger av båten med bolaget "KD Köln-Düsseldorfer" innan de hamnar på teatern.

I Rüdeshheim ligger den verkliga linbanan (byggd 1954) som är med i filmen. Tulsa och Lili färdas med vagn #76 och Elvis sjunger låten **Pocketful of Rainbows** under turen. Uppe på toppen av berget finns ett gigantiskt stort monument, "Niederwald-denkmal", som är värd ett besök. Turen tar 10 minuter och kostar 10 EUR.

*Linbanan i Rüdeshcim.
Foto: Roger Ersson*

*Priscillas hem i Westfahlen.
Foto: Roger Ersson*

Wiesbaden: även denna storstad är en känd kur- och turistort med badhotell och kasino. Som kuriosa kan nämnas att den gamla storstjärnan i tennis, **John**

McEnroe är född här på U.S. Air Force Hospital den 16 februari 1959. Hösten samma år besökte Elvis föräldrarna **Beaulieu** i Wiesbaden.

Eftersom Priscillas pappa, **Paul Beaulieu**, var stationerad vid US Air Force huvudkontor har vi även följt upp flertalet Priscilla-sevärdheter i Wiesbaden. Familjen Beaulieu bodde på tre platser i Wiesbaden. Fotografiet visar deras tredje boende i **Westfahlen** där hon bodde mellan sept/59 till mars/63 då hon flyttade till Memphis och Elvis. Bilder togs på Priscilla, 16 år, av **Currie Grant** (Child Bride) som skickades till Elvis som i sin längtan efter henne ville uppdatera sina minnen.

I filmen arbetade Lili som dansös på nattklubben Café Europa. På bilden har Tulsa och Lili nyligen lämnat nattklubben för hemgång och de passerade här vid **Mauritius Platz** i centrala Wiesbaden. Köpcentret till vänster i bild, Karzentra, heter idag Karstadt.

*Kenneth utanför Karstadt.
Foto: Roger Ersson*

Övriga adresser som är värda ett besök i Wiesbaden är följande:
Hauptbahnhof (från filmen "En Yankee Med Takter i" 1960), **Rhein-Main-Hallen** (Elvis bar uniform när han träffade Bill Haley, 23/10-58. För övrigt samma dag som **Little Gerhard** träffade Elvis i Bad Nauheim, enligt uppgift kl.18:30),
Sonnenbergerstrasse 22 (familjen Beaulieus första hem, 15 juni-59 ca 1 månad), **Rheinstrasse 2** (familjen Beaulieus andra hem, juli-59 till september-59),
Floridastrasse 26 (HH Arnold High School, Priscillas skola),
Paulinerstrasse 7 (Eagle Club, samlingsplats för amerikanska skolungdomar. Det var här som Priscilla träffade **Currie Grant** som kände Elvis...) samt **Rheingaustrasse 145** (utgångspunkt för kryssningar på floden Rhen, likt Tulsa & Lili).

Friedberg: blir sista rutt på den här resan i Elvis fotspår; "Bad Nauheim med omnejd".
 Elvis landsteg Europa onsdagen den 1 oktober 1958 kl. 08.46 vid "**der Columbus-Kaje**" i **Bremerhaven** efter dagar på "USS General Randall". Avgångstiden för tåget till Friedberg var kl.10.22 och kl.19.30 nådde Elvis Friedberg station samt militäranläggningen **Ray Barracks**.

**Här i Friedberg uppmärksammas Elvis.
 Foto: Roger Ersson**

Elvis har hedrats med ett minnesmärke som hänger på Hauptbahnhof nedanför en trappa i en tunnel under spårbytena.

Den 2/10 håller Elvis en presskonferens inne på anläggningen. Sedan var det dags för tjänstgöring.

Elvis låg vid pansardivisionen, logi **barack #3707** och **sängplats #13**. Elvis **tjänstgöringsnummer** var **53310761**. Kan nämna att stridsvagnarna "tanus" som användes i filmen G.I. Blues var av typen M-48 Patton.

Ray Barracks
Foto: Roger Ersson

-Kasernen är stängd för allmänheten så Roger och jag tog bilen runt hela området och stannade till vid de platser som var tillgängliga, bland annat kom vi nära "Capri Club" där festligheterna ägde rum.

Allt roligt har ett slut sägs det. Tisdagen den 1 mars 1960 håller Elvis en presskonferens inne på

anläggningen i "underofficershallen 3628". Den börjar kl.09.17 (Elvis var 17 minuter försenad) och är slut 11.00. Kl.11.38 är Elvis tillbaka i Bad Nauheim och Goethestrasse där några journalister väntar. Eftermiddagen ägnas åt det logistiska med flytt av ägodelar. Vid middagstid har fansen samlats utanför

huset för att se och höra sin favorit en sista gång.

-Det som hände efter Elvis var tillbaka i staterna var att den 3 mars höll han en presskonferens på **Fort Dix, New Jersey**, som han lämnade två dagar senare. Den 7 mars höll han nästa presskonferens inne på **Graceland**. "Kungen var tillbaka!".

**Elvis tjänstgjorde i Tyskland 1958-1960.
Foto: Vittoriano Rastelli**

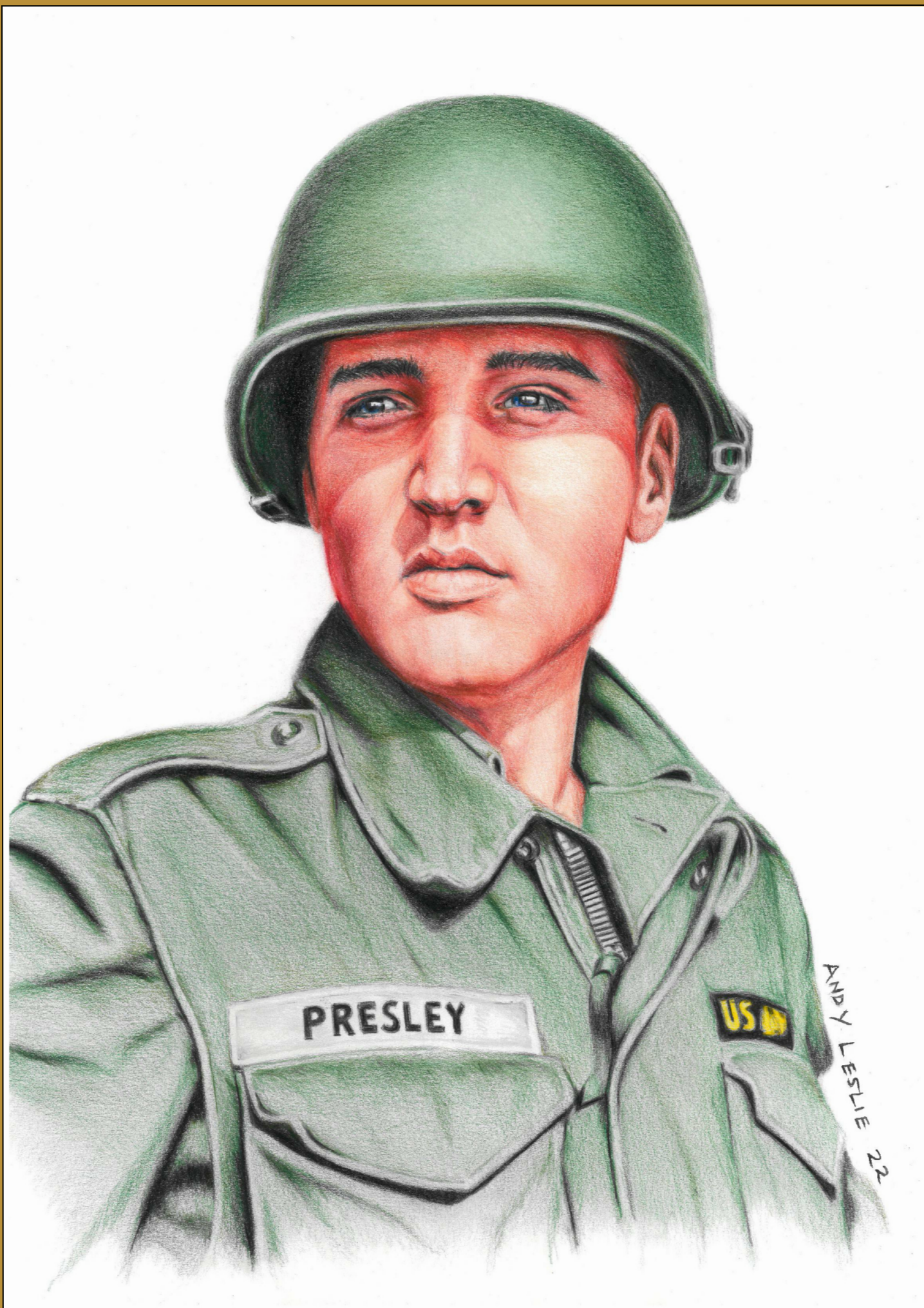

**Här är det stopp!
Foto: Roger Ersson**

-Nu säger vi "Stopp" för den här gången ! Tack till er som har orkat läsa igenom denna fina resa som Roger och jag gjorde under dagarna 1 juni - 8 juni 2022.

**Soldier Boy
Andy Leslie**